

20 let

MK

Vzpomínky, postřehy a přání k narozeninám

1991–2011

20 let MK

Vzpomínky, postřehy a přání k narozeninám

Matěj Trávníček a Petr Sokol (eds.)

Mladí konzervativci

2011

20 let

MK

Vzpomínky, postřehy a přání k narozeninám

1991–2011

Obsah

Pár slov úvodem	7
Předsedové MK	9
David Částek: Jak to všechno začalo	10
Michal Špaňár: Když z MK už zbude jen K.	13
Petr Mach: Přeji MK, aby byli čínorodou organizací	14
David Rýc: Mladí konzervativci – zkušenost na celý život	15
Petr Sokol: Gratulace a poděkování Mladým konzervativcům	16
Jiří Fremr: Přání k 20. narozeninám	19
Pamětníci	21
Martin Baxa: Možnost sdílet zájem o politiku	22
Pavel Drobil: Mladí konzervativci vám dají křídla	23
Antonín Kazda: MK. OK.	24
Jana Malíková: Moje léta v konzervativním dresu	27
Ladislav Mrklas: MK pro LM	28
Jiří Pospíšil: Ohlédnutí po deseti letech	29
Milada Sokolová: Mladí konzervativci? Víc než obyčejná organizace	30
Vít Šoupal: Svoboda Bělorusku... snad již brzy	31
Současní členové	35
Jakub Čermák: Velký krok pro mě, malý krok pro lidstvo	36
Zbyněk Klíč: Můj první den v MK	37
Josef Alexander Matera: Přání ze Slezska	38
Jan Pánik: Zbabělci se nevydali na cestu a slaboši se poztráceli cestou	39
Václav Planka: V první linii	40
Martin Rajnoch: Zpráva z Ostravy	41
Matěj Trávníček: Jako by to bylo včera... ..	42
Představitelé partnerských organizací	43
Petr Nečas: Dvacet let přirozené a zodpovědné spolupráce	44
Jan Zahradil: Mladí konzervativci – sdružení evropského formátu	45

Hubert Gehring: Vše dobré a hodně úspěchů do budoucna	46
Daniel Walther: 20th Anniversary Message for Mladí konzervativci	47
Jiří Kozák: Budoucnost patří připraveným	48
Martin Halada: CEYC pro MK	49
Juraj Antal: MK všetko najlepšie	50
Historie Mladých konzervativců	51
Petr Sokol: Prvních dvacet let historie MK	52
Programové prohlášení Mladých konzervativců	71
Výběr z konzervativního Songbooku	
European Democrat Students 2000	81

Pár slov úvodem

Vážení a milí čtenáři,

římský filosof a státník Marcus Tullius Cicero nás navzdory vzdálenosti věků učí: „*Historia magistra vitae est*“, tedy že historie je učitelkou života. Abychom se však mohli z historie poučit, musíme ji znát.

Právě s ambicí zachytit dosud psaný příběh Mladých konzervativců v běhu času jsme přistoupili k práci na sborníku textů, který právě držíte v rukou. Usilovali jsme vytvořit historický dokument, který pravdivě zachytí historii občanského sdružení, v němž jsme sami řadu let působili, respektive působíme, a které si provždy získalo kus místa v našem srdci. A zároveň vytvořit takový dokument, který uchová pro budoucí generace Mladých konzervativců a zainteresovaných čtenářů cenné vzpomínky, niterné pocity, srdečná přání i zajímavé postřehy pamětníků i současných aktérů dění v MK a okolo MK.

Při přípravách jsme spolu s Jirkou Fremrem oslovili všechny bývalé předsedy MK, celou řadu pamětníků a zástup představitelů domácích i zahraničních partnerských organizací MK. Možnost přispět svou trochou do mlýna dostali i současní předsedové regionálních klubů a členové Výkonného výboru. Ze všech příspěvků, které se nám podařilo získat, jsme měli opravdovou radost. Radost z toho, že se díky naší práci lidi na chvíli zastavili, osvěžili svou paměť, zamysleli se a přispěli byť jen několika odstavci myšlenek a vzpomínek.

Obzvláště si toho ceníme u předsedy vlády ČR a ODS Petra Nečase, který si našel pár chvil ve svém více než naplněném programu a přispěl svým pohledem na Mladé konzervativce.

Doufáme, že se nám a přispěvatelům naše společné dílo zdařilo a že Vám, kdo jej držíte v rukou, bude k užitku. Všem přispěvatelům ještě jednou moc děkujeme a všem čtenářům přejeme pěkný zážitek.

Matěj Trávníček a Petr Sokol
editoři

Předsedové MK

Jak to všechno začalo

Milí kolegové,

dvacet let, které tento rok slaví Mladí konzervativci, je v moderních českých dějinách zlomová doba. Stejných dvacet let uběhlo mezi léty 1918 a 1938, stejně jako 1948 a 1968 a o něco více dokonce mezi rokem 1989 a dneškem. Říkám to proto, že dvacetiletí je již dlouhé období, po kterém by měly být vidět nějaké výsledky tvořivé lidské práce.

Možná by stálo za to říci, proč jsme vlastně s kolegy, tehdy většinou studenty či čerstvými absolventy, zakládali Mladé konzervativce. Vnitřně jsme cítili, že pád komunistického systému s sebou přináší i potřebu vytvoření nových demokratických struktur, které budou páteří nově se rodícího systému. Schválně jsem nepoužil slovo „nového systému“, protože jsme očekávali, že jako stát navážeme na tradici první československé republiky v meziválečném období 20. století, kdy jsme jedinkrát v našich novodobých dějinách byli spořádanou zemí evropského významu. Také jsme předpokládali, že tento nový systém nebude experimentem, ale že by měl kopírovat model úspěšných evropských demokracií, kam jsme v té době beze zbytku řadili Velkou Británii.

Jak jsem již zmínil, byli jsme studenti, kteří se – každý z nás nějakou formou – podíleli na studentské stávce na podzim roku 1989. A i když dnes víme, že pozadí té události bylo minimálně sporné, určitě jsme přivítali výsledky této změny. Myslím, že nikdo z nás nepatřil k revolučnímu establishmentu Občanského fóra a myslím si, že to z logiky věcí ani nebylo možné. OF jsme považovali za podivnou směsici disidentů, kamarádů, komunistických „osmašedesátníků“, postkomunistů (komunistů, co rychle zahodili stranickou knížku), liberálů, konzervativců i blouznivců a lidí z regionů, kteří se prostě chtěli zapojit do politického života, které chtě nechtě spojoval jakýsi elitářský způsob řízení bez konkrétního politického programu.

Moderní evropská politika však byla vždy založena na systému politických stran s vyhraněnými ideovými postoji, nikoliv na nějakých hnutích či iniciativách, jejichž odpovědnost za učiněná rozhodnutí je sporná. Proto asi nepřekvapí, že impulzem k našemu zapojení do veřejného života bylo zvolení Václava Klause předsedou OF a následné založení Občanské demokratické strany. V tomto kroku jsme viděli konec revoluční anarchie a počátek (opětovného) budování našeho státu. To, že ono budování tak docela neproběhlo, je jiný příběh.

Ambicí Mladých konzervativců bylo sdružovat mladé lidi, kteří mají liberálně-konzervativní názory, což v té době bylo odvážné v moři marxistické výchovy a intelektuálního postmodernismu („pokrokářství“ jak dnes říká Václav Klaus), navíc bez historické a společenské tradice. Heslem bylo nevymýšlet nic nového, a tak jsme si název vypůjčili od

britských Young Conservatives, což bylo předmětem mnoha „duchaplných“ posměšků, zda někdo může být mladý a konzervativní zároveň.

Smyslem MK jako instituce bylo takové lidi spojit, dát jim šanci udělat si názor, co je to politika, poskytnout jim možnost určitého tréninku a získávání zkušeností, aby jednou mohli vstoupit do té skutečné velké politiky jako nejen odborně zdatní lidé, ale i osoby ovládající politické mechanismy. Myslím, že nic není cennější pro mladého člověka, než mít možnost si „bezbolestně“ vyzkoušet souboj o vliv, chcete-li o moc, aby pochopil, že je to nebezpečná hračka, která se dá zvládnout jen dodržováním určitých hodnotových principů, že včerejší vítěz může být pozítří poražen a naopak a že den po boji „na život a na smrt“ se musí zasednout k jednacímu stolu a řešit konkrétní problémy, dokonce i s těmi, kterým jste včera nechťeli „podat ruku“. Když se to učí politici v poslaneckých lavicích, je to doslova tragédie, jak bohužel můžeme často vidět.

Říkali nám, že chceme být novodobými „svazáky“ (v narážce na SSM – kádrovou rezervu KSČ) a že bychom nejraději zítra chtěli být ministry. Myslím, že to říkali ti, kteří v nás viděli ohrožující konkurenci a třeba měli s fungováním v SSM i své zkušenosti. My jsme však věděli, že tzv. mladé křídlo má každá politická strana v západní Evropě, ať levicová, pravicová, středová či jinak orientovaná, a že taková struktura má z výše uvedeného svůj nesporný smysl.

Protože MK chtěli sdružovat všechny „mladé konzervativce“, spolupracovali jsme nejen s ODS, ale i s Křesťanskými demokraty (KDS) a ODA a doufali jsme, že se záhy spojí do jedné pravicové politické strany. To se stalo jen zčásti a s rostoucí řevnivostí mezi ODS a ODA se MK dostali do riskantní pozice. Paradoxně onen Václav Klaus, který nás inspiroval ke vstupu do politiky, na nás hleděl se špatně skrývanou nedůvěrou a snažil se nás držet v bezpečné vzdálenosti od dění v ODS, přesto, že mnozí z nás byli členy ODS. A tak se MK stali takovým nechťeným dítětem „ódeesky“, i když si myslím, že z dnešního pohledu to tehdejší členům prospělo – získali velmi cenné zkušenosti, naučili se jednat samostatně, nést odpovědnost a dělat věci, o kterých jsou přesvědčeni, i když za to zítra nepřijdou žádné prebendy.

Když jsme se nedávno díky Jiřímu Fremrovi sešli všichni předsedové MK, s úsměvem jsme konstatovali, že jsme se nikdo nestali nejen ministry, ale že jsme to v praktické politice vlastně nikam nedotáhli. Myslím, že to nemohla být náhoda. Cítili jsme, že nejprve musíme někým být, něčeho dosáhnout, mít svoji odbornost a pak teprve někdy možná do té velké politiky vstoupit, až pro ni člověk bude mít čas a zkušenosti. Je obtížné dělat toto řemeslo dobře, když je vám třicet nebo pětatřicet let a jediným zaměstnavatelem po vysoké škole byla poslanecká sněmovna. I v tom jsou Mladí konzervativci jiní.

Začal jsem svůj příspěvek připomenutím doby, která od politických změn v České republice již uběhla. Měli bychom bilancovat, ale úspěchů, na které bychom jako občané byli hrdi, je poskrovnu. Nechci opakovat výtky, které by dokázal vyjmenovat každý z nás. Spíše bych rád upozornil na několik momentů, které mohou pomoci hledat pro současnou situaci řešení.

Především bychom měli pochopit, že naše budoucnost je založena na tom, jak se jako občané České republiky dokážeme domluvit, jak dokážeme spolupracovat a držet při

sobě. A že vzájemného rozdělování již bylo dost. Nikdo v zahraničí pro nás žádné zářné zítřky nechystá a pomáhá-li nám, vždycky za to něco chce. Že v globální ekonomice bohužel žádný volný trh neexistuje, a že jsme spíše svědky kartelového a klanového rozdělení ekonomiky než férových tržních soubojů. A že budeme-li vyprodávat či drancovat náš stát, budeme z vlastních dětí a vnuků, ale možná i ze sebe samých, dělat cizí nevolníky. Tomáš Baťa řekl o krizi z 30. let minulého století, že není krizí ekonomickou, ale krizí hodnot. Něco podobného zažíváme v globálním měřítku i dnes.

Měli bychom začít pracovat a rozdělovat si jen to, co vytvoříme a co si vyděláme. Není možné mít zisk, když nevznikla žádná přidaná hodnota. Možná právě takové myšlenky by mohly inspirovat dnešní mladé konzervativce.

Když z MK už zbude jen K

Mladí konzervativci vznikali v politicky vydatné době těsně po rozvalení komunistického režimu, kdy snad každý byl tím či oním způsobem do politiky vtažen – a o to více pak mladí lidé a studenti. Zapojení do práce v MK bylo pro mě, podobně jako pro řadu dalších, přirozenou cestou, jak být ve spojení s podobně uvažujícími vrstevníky s možností alespoň trochu se snažit pomoci při přeměně země od zaneřádné komunistické minulosti ke slušné demokratické společnosti.

Mladí konzervativci tehdy byli, dnes jsou a pevně doufám, že v budoucnu budou, velmi důležitou organizací pro rozvoj a udržování konzervativních hodnot a idejí mezi mladou generací, která má tendenci obecně inklinovat spíše k opačné politické a hodnotové orientaci. Navíc MK poskytují možnost poznat řadu lidí ve věku, kdy má člověk čas a možnosti poznávat přátele. A právě vzhledem k tomu, že se zde setkávají lidé s podobným hodnotovým žebříčkem a způsobem myšlení, mnozí zde naleznou přátele na celý život, se kterými budou v úzkém kontaktu i v době, kdy z MK už zbude jenom K.

MK přejí, aby si i nadále uchovali elán a nezištné zapálení svých členů pro dobrou věc a pro myšlenky a vize, které organizace vždy prosazovala. Přejí jim také udržení nezávislosti na mocenských a kariéristických tlacích, které se s pravidelnou periodou v okolí MK objevují.

A v neposlední řadě MK přejí, aby jejich členové mohli být hrdi na politickou reprezentaci demokratických pravicových idejí a aby se Mladí konzervativci mohli realizovat v prostředí, kde se politika formuje nikoliv bezpohlavně utilitárně a mocensky, ale v hodnotných věcných diskusích zkušených a lidsky kvalitních politických a společenských představitelů.

Přeji MK, aby byli čínorodou organizací

Když jsem do MK v roce 1995 vstupoval, nebyl jsem členem žádné politické strany. V roce 1997 jsem se stal členem ODS, kterou jsem však po deseti letech opustil a založil jsem Stranu svobodných občanů. Mimochodem, zkušenosti z činnosti v MK mi k tomu pomohly.

Zůstávám také věrný zásadám, které MK ctí a ctí, tedy svobodě a odpovědnosti jednotlivce, volnému trhu a nízkým daním a ideji minimálního, avšak silného státu. Jsem rád, že MK stále existují a snaží se tyto hodnoty upevňovat.

Nové trendy

Loni jsem přesáhl věk, do kdy je člověk považován za mladého, alespoň podle stanov MK a obdobných organizací. S mladými lidmi po celé Evropě se ale stále setkávám, nedávno třeba na setkání pořádaném Young Independence, organizací mladých lidí při britské straně UKIP. Při této příležitosti nemohu nezmínit, že pozoruji proces vznikání nových organizací, které propojují libertariánské myšlenky ekonomické svobody a tradiční pojetí národní svrchovanosti a nezávislosti.

Vstup České republiky do EU a vývoj, jakým se EU ubírá (k horšímu), postupně mění politickou mapu v jednotlivých evropských zemích. V reakci na upevňující se centralizaci se štěpí v evropských zemích politická scéna na strany, které jsou součástí establishmentu a mají malou vůli centralizační trend zvrátit, a na nové strany, které znovuobjevují klasický ryzí ekonomický liberalismus a zasazují se o znovuzískání národní nezávislosti. Stejný proces probíhá i na úrovni studentských a mládežnických organizací.

Nové příležitosti

Přeji Mladým konzervativcům, aby byli v následujících dvaceti letech efektivní a čínorodou organizací věrnou původním zásadám.

MK mají tradičně blízko k ODS. Blížkost ke konkrétní politické straně je pro politické sdružení mladých lidí užitečná. ODS je nyní v určitém útlumu, pokud jde o přícházení s novými myšlenkami, které by do české společnosti přinášely více svobody a více osobní odpovědnosti. To je příležitost pro MK – formulovat vlastní politické vize a vyplňovat tak intelektuální mezeru, kterou jim ODS připravila. MK tak mohou prospět nejen sobě, ale i kvalitě politiky ODS.

Já už v ODS nejsem. Jsem předsedou Svobodných a věřím v dlouhodobý úspěch Svobodných. Až se Svobodní dostanou do parlamentu, budou potřebovat kvalitní koaliční partnery. Bude mi ctí, pokud za pár let budu koaličně spolupracovat právě s lidmi s kořeny v organizaci Mladí konzervativci.

Mladí konzervativci – zkušenost na celý život

Mladí konzervativci pro mě byli vždy lidmi, kteří vidí svět podobně jako já – samozřejmě ne vždy úplně stejně, ale ta podobnost či blízkost pohledu na svět tam jednoznačně byla – a mně naprosto vyhovovala. Ve věku, o kterém Winston Churchill říkával, že když nejste levičákem, nemáte srdce, jsme se mezi sebou nikdy nemuseli hádat o to, jestli chceme více státu a více jeho zásahů do našich životů, nebo naopak větší míru svobody, jestli chceme více rovnostářství, nebo více rovných příležitostí, jestli chceme být raději pevnou součástí euroatlantického prostoru, nebo se potácet v postkomunistickém světě s doznívajícími a posléze znovunalezenými velmocenskými ambicemi Moskvy. V tom všem jsme měli jasno.

O něco méně jasno jsme měli v tom, jak toho všeho dosáhnout. Někdo zvolil cestu aktivní politiky a osvědčenými postupy stoupal (či stoupá dodnes) ve stranických strukturách k postům poslanců, primátorů, náměstků, ministrů a „dělá“ politiku. Někdo se vydal na profesionální dráhu úředníka a dnes se pohybuje ve strukturách českých ministerstev nebo institucí Evropské unie. Jiní zas zvolili cestu působení v managementu firem v soukromém sektoru nebo se dokonce pustili do vlastního podnikání. Všichni jsme ale bohatší o zkušenost spjatou s ohromnou studnicí seberealizace, hledáním nových poznání a výzev, nových přátelství a testování vlastních schopností, které Mladí konzervativci vždy představovali. Je to zkušenost, která se nám bude hodit po celý náš život, kdy už dávno nebudeme mít nárok na to být v organizaci, která začíná slovem „mladí“.

Co popřát Mladým konzervativcům do dalších let? Snad jen to, aby jejich řadami procházeli stejně skvělí lidé, jaké jsem měl možnost před deseti a více lety potkat já. Aby bylo v MK co nejvíce těch, kteří se nebojí těžkých úkolů a tvrdé práce, kteří se nebojí porážek a pádů, protože stejně jako onen velikán naší novodobé historie W. Churchill vědí, že se po nich musí zvednout, otřepat se a jít dál, směrem k vítězstvím. Jsem si jist, že právě takové potřebuje dnešní Česká republika i dnešní Evropa nejvíce.

Gratulace a poděkování Mladým konzervativcům

Je pro mne velkou ctí a radostí, že mohu přispět do Sborníku vydávaného u příležitosti dvaceti let Mladých konzervativců. Vždy mne jako mladého konzervativce štvalo levičácké přísloví, které říká, že kdo nebyl v mládí socialista, nemá srdce a kdo je socialista později, nemá rozum. Touto iluzí mne občas trápili i lidé, o jejichž pravicovém smýšlení byste nepochybovali. Ale neměli pravdu, protože ve skutečnosti platí něco jiného: ti, co mají v mládí srdce i rozum, vstupují do MK. Důkazem jejich rozumu jsou podle mého přesvědčení jejich názory a doklad jejich srdce tvoří hodiny a hodiny, které věnují bez jakékoli odměny práci pro občanské sdružení mladých lidí.

20 let – to už má váhu

To, že se podařilo politické instituci přežít v dobré kondici dvacet let, tvoří úspěch, který se jeví ještě výraznějším, pokud se podíváme do české historie a uvědomíme si třeba, že první československá republika trvala jen devatenáct let a jedenáct měsíců. U nás politické organizace mnohdy dlouho nevydrží, a proto si važme naší dvacetileté historie. Myslím, že je také třeba zdůraznit, že ještě těžší je udržet pohromadě tak dlouhou mládežnickou organizaci. V ní jsou vždy mladé hlavy občas trochu moc horké a mnohé věci se jeví jako otázky života a smrti. Sám jsem během svého předsedování zažil odchod dvou skupin mých přátel z MK, protože se rozhodly zkusit štěstí a založit opravdu „pravou“ mládežnickou organizaci. Při vší upřímné úctě k nim mám radost, že žádná organizace, která vznikla odchodem části našich kolegů, se Mladým konzervativcům nikdy nestala opravdovou konkurencí. MK jsou po celou dobu své existence nejsilnější a vlastně jedinou relevantní mládežnickou pravicovou organizací na české politické scéně. Naše organizace za to vděčí stovkám svých členů, kteří za posledních dvacet let prošli jejími řadami. Mohl bych zde sice vyjmenovat ty z nich, kteří později dosáhli ve svých oborech výborných výsledků, ale spíš podtrhnu úlohu těch ostatních – „srdcařů“, kteří byli v MK, protože chtěli podporovat pravicový politický program postavený na našich třech dlouhodobých zásadách: lásce ke svobodě, úctě k tradici a odporu ke komunismu. Od dob, kdy David Částecký naši organizaci v Brně vytvářel a kdy ji později Michal Špaňár přenesl definitivně do Prahy, se mnoho v naší vlasti změnilo, ale svoboda, tradice a antikomunismus zůstaly hodnotami, ve které věří stovky členů našeho sdružení.

Díky „známým“ i „neznámým“ mladým konzervativcům a tomu, co společně po dvacet let vytvářeli, už dnes skoro každý ví, že zkratka MK v první řadě neznamená jenom „mastné kyseliny“ nebo „ministerstvo kultury“, ale také a hlavně MLADÍ KONZERVATIVCI.

Důležitá meta

Patříčnou oslavu si jistě zaslouží i to, že se ve výročním roce naší organizace podařilo za předsednictví Jiřího Fremra uzavřít politickou smlouvu s Občanskou demokratickou stranou, která konečně pro Mladé konzervativce oficiálně potvrdila statut mládežnické organizace spojené s občanskými demokraty. Tímto směrem napínalo své úsilí několik generací Mladých konzervativců. To, co se nepovedlo za časů předsednictví Václava Klause, se začalo rýsovat díky společnému veřejnému prohlášení předsedů ODS a MK za času Mirka Topolánka a konečně se povedlo dovršit smlouvou o politické spolupráci za předsednictví Petra Nečase. Mladí konzervativci byli už dlouho fakticky mládežnickou organizací ODS, z níž se rekrutovali dokonce budoucí ministři i poslanci ODS a pro niž desítky našich členů pravidelně a na dobrovolnickém základě pracovaly v kampaních, ale naše partnerská strana se ostýchala formálně to uznat. Je dobře, že toto období mají díky schválené smlouvě MK již za sebou.

Škola života

Mladí konzervativci jsou posledních dvacet let „trvale udržitelnou“ organizací zejména díky své vzdělávací roli. Tematické konference, přednášky, programové konference, mezinárodní výměny nebo časopis Pravý úhel kolem nich shromažďují mladé lidi, kteří chtějí promlouvat do toho, jak se bude naše země vyvíjet v politice a ekonomice a chtějí si také vyzkoušet, jak všechny tyto vzdělávací aktivity sami organizovat. MK nikdy nebyli jen částí strany, kterou tvoří straníci do určitého věku, ale na rozdíl od některých jiných českých mládežnických organizací vždy tvořili autonomní instituci, která má svoje vlastní postoje a navíc si žije, a to doslova, na svůj vlastní účet. Osobně věřím, že ostatně tento stav více odpovídá našemu politickému přesvědčení než být jen nesamostatným kusem určité politické strany. Je to sice na první pohled těžší, a to nejen když třeba hlavní kancelář zaplaví tisíciletá voda nebo se musí každý týden hledat prostředky na světlo a teplo, ale protože se to v MK vždycky společně nějak zvládne a protože platí, že, „co tě nezabije, to tě posílí“, je škola, kterou i tímto svým členům MK dává, ještě cennější. A nedá mi to nepřipomenout, že vždy, když se například ocitne v přírodním nebo administrativním ohrožení naše Hlavní kancelář, na pomoc přispěchají naši bývalí členové různých generací a mnohdy se k pomoci MK spojí i ti, kteří se kdysi v mladickém nadšení v rámci MK „rvali jako koně“. Napadá mne proto, že už i MK mají proto za sebou svoji neviditelnou síť, která je nenechá padnout.

Velkým vynálezem, s kterým přišel můj předchůdce David Rýc a který hodně svědčí o tom, co se skrývá za zkratkou MK, bylo založení tradice Letních kempů Mladých konzervativců. Ojedinělý mix politických debat, přednášek, sportu, výletů po krásách vlasti nebo za jejími plody a divokých party – to je ten slavný letní kemp. Kdo nebyl na Letním kempu Mladých konzervativců, opravdu neví, co je to party!

Osobní poděkování

Celé roky (a bylo jich nakonec více než polovina celého dvacetiletí) byli Mladí konzervativci každodenní náplní mého života. Naučil jsem se díky nim mnoho, co mi dnes

pomáhá v mé profesi i politických aktivitách. Vždyť ten, kdo prošel Kongresy MK s hodi-
novými debatami o změnách stanov, těmto Kongresům s desítkami talentovaných dis-
kutérů musel dokonce předsedat, byl grilován „emkáčkovskou“ opozicí nebo zažil před-
kongresová vyjednávání, toho už v politické straně nemůže nic překvapit a vstupuje do
politické strany opravdu připraven a s určitým náskokem před ostatními straníky.

Poznal jsem v Mladých konzervativcích celou řadu přátel, na které je dodnes spoleh-
nutí. Síť lidí, se kterými jste mnoho v dobrém i ve zlém prožili, kteří mají zájem o stejné
věci a kteří navíc sdílejí na tyto věci stejné pohledy, dává Mladým konzervativcům hodno-
tu, která by i sama o sobě zdůvodnila smysl naší organizace. A osobně nemohu nezmínit,
že jsem v MK dokonce potkal i svou ženu Miladu. A protože v tomto ohledu nejsme jediní,
bylo by možná zajímavé spočítat, kolik lidí takto MK spojili i v osobním životě. I když, co
by členové a členky MK neudělali pro to, aby vyrostla nová generace nejmladších kon-
zervativců. Ostatně v Prostějově se už i náš syn Kristian zapojil do místního regionálního
klubu MK.

Nemusel bych snad už ani zdůrazňovat, že být Mladým konzervativcem i kvůli všemu
zde uvedenému stojí za to! Mladí konzervativci, děkuji vám, že jsem mohl být jedním
z vás, a přeju vám hodně úspěchů a štěstí do všech dalších dvacetiletí, kterých bude dou-
fám co nejvíce!

Přání k 20. narozeninám

Milí čtenáři,

právě držíte v rukou sborník vydaný k příležitosti oslav dvacátého výročí od založení Mladých konzervativců. Občanského sdružení, které je silnou mládežnickou organizací fungující na stejných principech jako podobné organizace v demokratických zemích nejen v Evropě. Na západ od nás se mladí lidé v podobných institucích sdružují již desítky let, my máme historii dvou dekád. Historii o něco mladší než stát, který se stal demokratickým, a o něco starší než Česká republika. Proto je možné již bilancovat a ohlédnout se za vývojem. A ten byl, věřte, velmi výrazný.

Organizace, která byla zpočátku spíše lokální a sdružovala desítky lidí podobných myšlenek a hodnot, se postupem času stala organizací čítající zhruba tisíc členů ve všech krajích naší země. Lidé přicházeli a odcházeli, koncepty fungování Mladých konzervativců s nimi, ale něco přetrvávalo stále. To něco byly, jsou a budou ideje a hodnoty, na kterých MK vznikli. Tedy ideje a hodnoty liberálně-konzervativního smýšlení se středobodem v podobě ideje svobody jednotlivce, od níž odvozujeme náš důraz na volný trh, osobní odpovědnost, mezilidskou solidaritu, ale i právní stát.

Vedle těchto hodnot a principů, které jsou Mladým konzervativců blízké již dvacet let, a to všem generacím stejně, stojí ještě přátelství. „Konzervy“, jak nás někteří familiérně nazývají, byly totiž v každém období především partou mladých lidí, kterým není lhostejné dění kolem nich. Není jim lhostejný vývoj společnosti, ve které žijí a chtějí aktivně přispívat k pozitivnímu vývoji. A tato bohubilá činnost se vždy lépe dělá, když na ni člověk není sám. A když má navíc kolem sebe lidi, kteří jsou mu názorově blízcí, má šanci vzniknout nejen dobrá věc, ale i ono přátelství.

Jsem nesmírně rád, že mohu stát v čele Mladých konzervativců právě v roce, kdy slaví své dvacáté narozeniny. Narozeniny ne ledajaké, narozeniny kulaté. Nechci popisovat, jací mladí konzervativci byli, neboť se účastním spíš jejich novodobé historie. Raději se zaměřím na přítomnost a budoucnost. A to formou, která se na každé výročí sluší a patří, tedy přáním.

Přeji Mladým konzervativcům především a hlavně skvělé lidi. Neboť naše organizace byla vždy postavena hlavně na skvělých lidech. Od otců zakladatelů, přes spoustu pracovitých a schopných členů, kteří ji provedli různými obdobími, a vždy úspěšně, až se dostala do rukou nám, současným představitelům. A já doufám, že po nás přijdou pokračovatelé, kterým budou moci poděkovat zase generace následující.

Přeji Mladým konzervativcům, aby byli pro své členy nadále inspirací a prostorem, kde každý může získat zkušenosti a rozhled. Kde se každý může realizovat a najít nové přátele, kteří s ním budou sdílet myšlenky a hodnoty.

Přeji Mladým konzervativcům, aby i nadále byli názorově pevně ukotvenou organizací, jejíž členové současní i bývalí budou vždy přesvědčeni, že hodnoty a názory, které načerpali v mládí, jsou ty správné, za které je dobré bojovat a za které se nemusí stydět.

Přeji Mladým konzervativcům, ať se jejich činnost i nadále rozrůstá. Ať počet přednášek a seminářů nezná konce. Ať se jejich přínos a hlas na mezinárodním poli nese silně, tak jako mnohokrát v minulosti. A ať jsou silným partnerem pro ty organizace, které si naši spolupráci zaslouží.

Přeji Mladým konzervativcům, ať jsou i nadále rodištěm kvalitních politiků, představitelů státní správy a lidí úspěšných v byznysu. Přesně tak, jak tomu již mnohokrát bylo.

Přeji Mladým konzervativcům, aby zůstali a upevnili své postavení mládežnické organizace po vzoru svých větších bratrů a sester na Západě. Především Junge Union a Conservative Future, ze kterých jsme si minimálně v posledních letech brali velký příklad, a myslím, že se nám mnohého podařilo dosáhnout.

Je toho mnoho, co bych mohl jmenovat, tak jak rozmanité jsou činnosti MK, a možná by to vydalo na samostatný sborník. Ovšem přidám už jen jedno přání

Přeji Mladým konzervativcům, ať neusneme na vavřínech my ani naši pokračovatelé. Neboť jen svou prací a pílí vybudujeme silnou a stabilní organizaci, jejíž hlas bude vždy slyšet. Takovou organizaci, která bude i nadále naplňovat svůj hlavní záměr – pomoc při budování naší stále ještě mladé demokracie.

Pamětníci

Možnost sdílet zájem o politiku

Mladí konzervativci si za dvacet let své činnosti vybudovali pozitivní renomé. Většinou se vybaví pracovní nasazení ve volebních kampaních nebo pořádání přednášek a konferencí.

V době mého členství v MK však pro mě osobně byla nejdůležitější jiná věc. A sice možnost sdílet zájem o politiku. S vědomím toho, že existují lidé s podobnými názory a s podobným odhodláním je prosazovat. S vědomím, že v debatě s nimi a vzhledem k možnosti pořádat konference, semináře a besedy a setkávat se na nich s osobnostmi veřejného života si může člověk své názory dále tříbit. To pro mě bylo nejdůležitější. Zkrátka několikahodinové a leckdy vzrušené diskuse na nejrůznější témata, počínaje „sporem o smysl českých dějin“ přes diskuse o strategii ekonomické a společenské transformace až po debaty o vztahu k Evropské unii, se nezapomínají.

Dnes již i z důvodu věkového limitu nepatřím ke členům MK. Situace se změnila, ale nalezená přátelství, získané zkušenosti a sdílené názory přetrvaly.

Přeji Mladým konzervativcům k dvacetinám vše nejlepší.

Mladí konzervativci vám dají křídla

Nedostatečně informovaný člověk si pod souslovím Mladí konzervativci často představí skupinku ještě ne úplně dospělých mladíků v oblecích s kravatami, vážnou tvář a hypertrofovaným sebevědomím. My, co MK známe, a ještě lépe my, co jsme členy MK byli, víme, nakolik je takový obraz deformovaný, stereotypní a hlavně nepravdivý.

Mladí konzervativci jsou skvělou skupinou mladých lidí. Ano, nosí sem tam oblek. Ale jinak je to parta, u jejíhož stolu jsou humor, nadsázka a smích trvale přítomny. Skvělá atmosféra. Až neuvěřitelné osobní nasazení při pořádání přednášek, seminářů, besed, volnočasových aktivit či volebních kampaní. Touha vlastním dílem práce přispět ke zlepšení kondice naší vlasti. Ochota převzít osobní odpovědnost za svou budoucnost. Vůle nabývat nových informací, znalostí i zkušeností. To jsou Mladí konzervativci!

Přesně takoví byli v době, kdy jsem měl tu čest podílet se na jejich vzniku. A přesně takoví jsou i dnes. Toužíte-li po křídlech, nemusíte utrácet za známý energetický nápoj nejmenované rakouské firmy, stačí vstoupit do MK.

Všechno nejlepší, MK. Hodně štěstí a zdraví!

Antonín Kazda

advokát se specializací na franchising a právo duševního vlastnictví

MK. OK.

Pro média je špatná zpráva jediná dobrá. A naše vzpomínky fungují trochu jako televizní zprávy. Neúměrně dlouho se točí kolem traumatických zážitků a smutku, a pocity štěstí a radosti berou za samozřejmost, o kterou není třeba se starat. Zamyšlení na něčím pěkným je pro nás jako kotě nebo štěně na konci tragédiemi napěchovaných Televizních novin. A podobně mile mi dnešní den rozjasnilo psaní pár řádek o době v MK. Krásné době v MK.

Můj vstup do MK

V roce 1996 jsem vstoupil do ODS. A na popud spolužáka z práv Jakuba Lichnovského i do MK, kde mě v kanceláři na Senovážném náměstí v Praze přijal výkonný výbor vedený noblesním a lidsky ohromně rovným Michalem Špaňárem (ten předtím chodil o rok výš na stejné gymnázium). Po těch letech si pořád pamatuju, jak vypadala ona místnost a kde při mém přijímání kdo seděl. Před konáním Letní university EDS v Praze a Poděbradech MK potřebovali nového zahraničního tajemníka, a tím jsem se vlastně hned stal.

Letní univerzita EDS se stala mým prvním projektem. Vedl ho akční a cílevědomý místopředseda David Rýc. V srpnu 1996 do Prahy přijelo více než 240 lidí – několikánásobek tehdejší členské základny MK. Počtem a spokojeností lidí, pestrostí národností, dobrým programem – a nulovým spánkem, tím vším byl ten nádherný týden. Díky práci celého týmu, zejména pak Davida, jsem se jako bonus stal místopředsedou EDS. A dostal velkou chuť podílet se na práci MK dál.

Páni kluci předsedové

Na jaře 1997 se předsedou MK stal ekonom Petr Mach a mě si vybral za místopředsedu. Mám pocit, že sdružení řídil se stejnou přímostí a věcností, s jakou jej vidíte vystupovat v televizi a komentovat zejména ekonomické otázky. Právě proto si jej tehdejší předseda ODS vytáhl k sobě jako ředitele CEPu. Od konce roku 1997 pak pod dynamickým a ambiciózním předsednictvím Davida Rýce nastává přesun MK do oblastní kanceláře ODS na Smíchově, odkud je to jen pár kroků do dnešního sídla ve Zborovské ulici. David organizoval intenzivní dennodenní činnost a postupně inicioval založení regionálních i odborných klubů. Tehdy jsem se setkal i s pozdějším předsedou Petrem Sokolem, člověkem, kterého mám stále moc rád a jehož vědomosti z politologie na jedné straně a pracovitost a organizační schopnosti na straně druhé oceňuju.

Chodit na schůze výkonného výboru bylo potěšení, a to přes množství potíží a nedostatku peněz, který jsme museli řešit. MK také nebyli žádnou mládežnickou organizací

ODS. Ani David Rýc, ani Petr Sokol zprvu nebyli členy ODS. Na ODS se hledaly osobní vazby a cesty spolupráce. Její politikové nám chodili přednášet, my jim pomáhat do kampaní. Výborná byla mj. opakovaná setkání s předsedou ODS Václavem Klausem, jehož podpory jsme si moc vážili. Hodně se angažoval Honza Zahradil, starostové, vždy ochotní senátoři, ředitelé nadací Konrada Adenauera nebo Hannse Seidela.

Čím jsem MK pomáhal

Moje práce se soustředila na kontakty MK v zahraničí. Místopředsedou EDS jsem byl s přestávkou dva roky, vedle toho dva roky také místopředsedou dnes nefungujících European Young Conservatives – EYC. Jako první Východoevropan jsem se pak v roce 1999 stal předsedou EYC. Tam MK patřili mezi neaktivnější členy. Obě organizace, jedna studentská, druhá obecně sdružující mladé politiky, pořádaly řadu setkání, finančně podporované nadacemi, mateřskými stranami i soukromými společnostmi. A hlavně lidmi, kteří se s námi setkávali, diskutovali a které jsme obdivovali pro jejich úspěchy. Přijali nás Margaret Thatcherová, estonský premiér Laar a večeřeli jsme s někdejším dánským premiérem Schluterem. Mezitím jsem dostudoval práva, a tak na setkání EDS a EYC „padly“, s radostí, všechny mé dovolené v době koncipientsví.

Jedinečnost MK

MK pomáhali tehdy, a pomáhají i dnes, budovat něco, co později ve stejné míře už život nepřináší. Setkávání s lidmi podobného věku, podobných názorů a s obdobným časovým režimem, takže se budují neopakovatelná kamarádství a přátelství. To není v zaměstnání ani ve stranách, jejichž členy se někteří členové MK stali. V hlavě – a v srdci – pak máte už na pořád lidi, které jste poslouchali po mnoho večerů na schůzích a akcích MK.

Kamarádství

A byť určitě vynechám řadu z těch, které mám pořád rád, musím jmenovat aspoň pár z nich. Expředseda Michal Špaňár jako vysoký manažer ve skupině ING strávil mnoho let v Jižní Americe a Asii, ale vrací se mi do života. Znáám jeho skvělou ženu, jsem kmotrem jeho syna. Díky jinému Michalovi, úspěšnému advokátu Smrekovi, jsem několik let pracoval a odborně rostl v jedné anglické advokátní kanceláři, kam mě doporučil. Pracovalo tam několik dalších lidí, které jsem znal z MK – Radim Kotlaba nebo Lukáš Janíček. Taková advokátní buňka MK.

Petr Sokol – dnes ženatý s Miladou, duší prostějovských MK – je kapitola sama pro sebe. S Láďou Mrklasem patří Petr mezi absolutní elitu svého oboru, jsou to dvě chodící encyklopedie politikologie. V CEVRO i jinde pak budují nesmírně důležité intelektuální zázemí pro pravici i pracují v ODS prakticky. Učarovala mi pozdější mluvčí Primy nebo vnitra Jana Malíková – profesionální, milá a racionální. Chodili jsme na čistě kamarádstvé večere, následované procházkami Prahou s hledáním největšího braku ve výlohách obchodů.

MK byli v mnoha ohledech – tím, že šlo o jakousi skoropolitiku, ale ne přímo o volené funkce do veřejné správy, pohodoví tím, že jsme si říkali věci, jak byly, a mohli věřit tomu,

co nám říkali ostatní. Pro tyto vlastnosti jsem měl rád různé členy vedení MK – třeba dnešní smíchovskou radní Marušku Kolovratovou, předsedu sdružení pilotů ČSA Filipa Gaspara, Frantu Valíše nebo Mirka Levíčka, Petra Kubce. Jsem rád, že MK pomáhali růst takoví lidé, jako je pan ministr Pospíšil. Obdivuji i profesionální úspěch mnoha lidí z MK mimo politiku, ale to je jasné z řádek výše. Kamarády mám, logicky, i mezi cizinci z EDS – např. Francouz Sebastien Antoine shodou okolností několik let pracoval jako manažer v Praze, já jsem byl na dovolené u jeho rodiny ve Francii.

Jak asi víte všichni, kdo jste v MK, je to zkušenost a zážitek napořád. Příjemné cvičiště na reálnou politiku, a hnízdo pevných kamarádství s lidmi, které nemusíte potkat dlouho, ale i po letech budete vědět, že budou lidsky stejní, jako tehdy při sklepních schůzích ve Zborovské ulici.

Moje léta v konzervativním dresu

Před pár dny mne oslovili současní mladí konzervativci s prosbou, abych jako bývalá členka tohoto sdružení napsala pár řádek do sborníku k dvacátému výročí vzniku této organizace. Musím říci, že mne to mile překvapilo a zároveň donutilo vrátit se v myšlenkách zpět o pár let. Za toto ohlédnutí, ke kterému mám málokdy v dnešní uspěchané době možnost, jsem svým kolegům vděčná.

Na co jsem si dokázala vzpomenout? Na Pravý úhel, jehož šéfredaktorkou jsem byla. Na hodiny strávené vymýšlením a psaním článků, oslovováním a uháněním lidí, aby články včas dodali, na pobíhání mezi grafickým studiem a tiskárnou s náručí plnou filmů. A pak na chvění v konečcích prstů, kdy nové číslo bylo konečně na světě. Na mrazivou chvilku, kdy jsem viděla, že čerstvě vytištěné číslo má chybu v popisce u fotografie velmi výrazné politické osobnosti, a to chybu takového charakteru, že donutila mne a mé kamarády k tomu, že jsme celou noc bílili tu nepřístojnost pod fotkou a do každého čísla vkládali omluvný vysvětlující lístek papíru. Naštěstí byla tehdejší první dáma české pravicové politiky velmi tolerantní a omluvu tehdy přijala. Mrzelo mne to totiž o to více, že rozhovor s Libuší Benešovou byl jedním z nejzajímavějších, které jsem pro Pravý úhel dělala.

Vzpomněla jsem si na desítky hodin, které jsme strávili přípravou velkých konferencí. Ať už to byla konference Evropa pro naši generaci v roce 1998 nebo mezinárodní konference k desátému výročí listopadové revoluce, na kterou se tehdy sjelo okolo stovky účastníků z celé Evropy.

Vzpomněla jsem si na cesty po celé Evropě na konference a mítinky organizací, kterých byli MK členy.

Vzpomněla jsem si na vznik pražského regionálního klubu, jehož jsem měla čest být první předsedkyní, na několik kongresů MK, kterých jsem se mohla účastnit, i na poslední léta MK, kdy jsem už jako „starší konzerva“ byla volenou členkou rady MK.

Vzpomněla jsem si na desítky zajímavých a pracovitých lidí, které jsem díky MK potkala. A mnohé z nich potkávám dodnes.

MK jsem vděčná. Fakt, že jsem k této skupině patřila, mne mnohé naučil. Naučil mne zodpovědnosti, přiměl mne velmi brzy pochopit fakt, že bez práce nejsou koláče, a zejména mi dal možnost naučit se kriticky myslet, dobře komunikovat s lidmi kolem sebe, vyjednávat, prosazovat své cíle a zároveň umět se dobrat konstruktivního kompromisu, pokud jde o dobrou věc.

Věřím, že tento dar mají Mladí konzervativci i dnes a budou ho mít i do budoucna. Věřím totiž, že stále jsou a vždy budou lidé, kteří chtějí být za svůj osud odpovědní sami a jsou také pro svůj život a pro celou společnost ochotni něco osobně udělat. V dnešní době je toho potřeba více než kdykoli předtím.

MK pro LM

MK jako milí kamarádi,
MK jako mláčení komunistů (jen argumenty, pochopitelně),
MK jako mladé a krásné (občas i mladí a krásní),
MK jako malé krůčky (ke svobodě),
MK jako měření konzervatismu (a liberalismu, samozřejmě),
MK jako můj (oblíbený) klub,
MK jako myšlenkové klíčení,
MK jako mobilizační kroužek,
ale i MK jako mocenské koalice či mocichtiví a kariéristé!

To všechno a ještě mnohem víc pro mě znamená značka MK. Prožil jsem tady spoustu legrace, zábavy, příjemných chvil, ale i hromadu problémů, nepříjemných hádek a hned několik solidních krizí. Potkal jsem tu spoustu skvělých, ale i několik naprosto strašných lidí. Sjezdili jsme spolu kus Česka i Nečeska. Hádali jsme se často, někdy skoro do krve. O něco nám šlo (někdy i dost hloupého) a taky jsme to hájili (někdy dost chabě). Byla to zkrátka hezká doba...

Ale dost vzpomínek...

Do dalších let přeji Mladým konzervativcům přinejmenším 3× MK: menšinu kariéristů, málo karambolů, moře kreativity!

Ohlédnutí po deseti letech

Když jsem před deseti lety přispíval do obdobného sborníku textů, přibližoval jsem čtenářům okolnosti vzniku a tehdy aktuální fungování Regionálního klubu MK Plzeň, jehož jsem tehdy byl předsedou. Za uplynulých deset let jsem se postupně stal z aktivního aktéra vnitřního dění zúčastněným vnějším pozorovatelem. A jako takový pozoruji jednu ne zcela samozřejmou věc, ze které mám obrovskou radost. Přestože se v MK již vystřídal několik generací mladých lidí, hodnoty a ideály, činnost a nadšení pro věc od počátku zůstávají nezměněny.

Mladí konzervativci tak nejsou jen shlukem lidí existujícím mimo čas, ale naopak organismem žijícím a vyvíjejícím se v čase. V posledních letech tak Mladí konzervativci prokázali, že jsou dospělou a stabilizovanou organizací s vnitřní dynamikou. Důležitou vlastností MK, kterou mnohokrát prokázali, totiž je, že díky své vnitřní síle a energii jsou schopni překonávat těžké časy a dokonce z nich vycházet posílení.

Mladí konzervativci si tak zajistili nezpochybnitelnou pozici na české mládežnické politické scéně, a to přesto, že čelili v průběhu své existence hned několika vyzyvatelům. A právě v roce dvacátého výročí vzniku MK se naplnil sen několika generací MK. Podařilo se nalézt novou institucionalizovanou podobu spolupráce s ODS. Věřím a pevně doufám, že uzavření smlouvy mezi MK a ODS není jen milníkem v historii obou organizací, ale zejména počátkem nové kvality spolupráce, která bude přinášet blahodárné plody jak pro ODS a MK, tak i pro Českou republiku.

Mladí konzervativci, ať vám nikdy neschází sny ani vůle je prosazovat.

Mladí konzervativci? Víc než obyčejná organizace

Naše město si lidé z Čech často pletou s Přerovem, což v nás, Prostějovácích, vždycky vzbuzuje zlost. Jak to, že město oděvu, dobré pálenky a strojírenství „ti lidé tam v Praze“ neznají? I v řadách MK byl Prostějov zjevením, protože se jednalo o jeden z prvních klubů, který vznikl mimo krajské město. Vzbuzovalo to tehdy mnoho emocí a jsem ráda, že nakonec převážila koncepce otevřít MK i dalším městům, kde je o pravicovou politiku zájem.

Když přijížděl tehdejší předseda MK a můj dnešní manžel Petr Sokol zkontrolovat, jestli je Prostějov zralý stát se novým regionálním klubem, přivítali jsme jej chlebem a solí. Mělo to předznamenat i naši další práci. Nechtěli jsme být konformním spolkem, který bude jen pořádat diskuse a setkání s politiky, ale takovým, který otevře organizaci novým lidem a zájmům. Proto jsme v průběhu existence MK v Prostějově uspořádali řadu neotřelých akcí, jako vůbec první jsme uspořádali pod hlavičkou MK charitativní koncert, navázali spolupráci s dětským domovem a vybrali pro zdejší děti desetitisíce korun, se sbírali od studentů prostějovských škol jejich názory na 17. listopad 1989 a ty nejlepší poté vzali na návštěvu sídla Evropského parlamentu ve Štrasburku, nebo navštívili důležité státní instituce typu České národní banky nebo Ústavního soudu.

Prostějovské „emka“ nebylo nikdy jen formální organizací, jejíž jedinou aktivitou byly sněmy a schůze. Během osmi let, co fungujeme, se v Prostějově vytvořila skvělá parta lidí, která táhne za jeden provaz. Nechodí jen hlasovat, ale klidně i posedět po „povinném“ sněmu a stýká se i poté, co v MK skončili. Proto pro mě MK nejen znamenali, ale stále znamenají významnou část života, a přeji jim do dalších minimálně dvaceti let podobně skvělé lidi, jaké jsem potkala u nás v Prostějově.

Svoboda Bělorusku... snad již brzy

Psalo se jaro roku 1999 a my Češi jsme si již skoro deset let užívali svobody a demokracie. Aktivity Mladých konzervativců se na konci devadesátých let opět začaly utěšeně rozrůstat. Regionální kluby, které po počátečním porevolučním vzepětí postupně přestávaly fungovat, se opět dařilo probouzet k životu – ať už to byly kluby v Praze pod vedením Michala Kubáta, Martina Novotného v Olomouci nebo Jirky Pospíšila v Plzni. Krom toho se rozjížděla také činnost odborných klubů. Kromě tahouna v podobě Ekonomického klubu MK to byl také Zahraniční klub, a to hlavně zásluhou Mirka Levíčka.

Svůj článek o historii MK (v možná trochu více odlehčeném duchu) bych chtěl věnovat právě „zahraničně-politickým“ aktivitám MK.

Takže ještě jednou: Psalo se jaro roku 1999, my Češi jsme si již skoro deset let užívali svobody a demokracie... na rozdíl od Běloruska. Byl konec dubna a my jsme s Mirkem seděli v autobusu ruské, možná ještě sovětské provenience a vyjízděli z pražské autobusové zastávky Roztyly směr Minsk. Tam jsme se měli, na pozvání běloruské mládežnické organizace „Molody front“ zúčastnit kongresu běloruské opoziční mládeže v rámci předvolební kampaně prezidentských voleb. Mírek pozvání obdržel na setkání DEMYC, kam byli pozváni i zástupci jiných členských organizací. Nakonec však do Běloruska vyrazila jen naše česká dvoučlenná delegace.

Prezident Lukašenko, který Bělorusko uvrhl do mezinárodní izolace (kromě vřelých vztahů s Ruskem), měl tehdy již zemi pevně pod kontrolou. Bohužel ji má i nyní, o dva- náct let později, kdy píše tyto řádky. Kromě rozpuštění parlamentu, nahrazení moderní, avšak historické běloruské vlajky vlajkou dřívějšího sovětského Běloruska, se režim již tehdy zaměřoval na opoziční předáky a začínali se také „ztrácet“ nepohodlní novináři.

Cesta autobusem přes dálnicemi neposkrvněné Polsko byla sama o sobě zážitkem. Ještě před Náchodem musel řidič zastavit, protože se jednomu z běloruských dělníků vracejících se do vlasti udělalo nedobře od tehdy ještě českého rumu – nyní je to díky EU už jen „Tuzemák“. Těžko říci, zda stav, který si přivodil onen nešťastník, byl vyjádřením jeho hrdinného postoje k Lukašenkovu režimu či jen mladické nerozváženosti, ale podstatnou část další cesty už prospal na zemi v uličce.

Na polské hranici nás cestující obešel řidič s čepicí, do níž jsme se museli složit na ekologickou daň, kterou s ohledem na stáří autobusu vyžadovali polští celníci. To jsme ještě netušili, že to nejlepší nás teprve čeká na hranici polsko-běloruské. Tam jsme se vrátili opravdu do dob železné opony. Po čtyřech hodinách čekání museli všichni vyskládat své věci ven na dřevěné pupty, kde byly prohledány. Navíc někteří spolucestující ještě podstoupili v budově celnice osobní prohlídku.

Už od hranic pak autobus sledovala bílá volha, která nás zhruba po hodině zastavila. Vystoupil z ní policista v civilu a opět nám zkontroloval pasy. Po kontrole si přesedl k nám do autobusu, kde vydržel až do příjezdu do Minsku.

Místo setkání v hotelu na okraji Minsku jsme našli celkem snadno. Velmi mile se nás ujali stejně staří běloruští studenti a dva dny jsme s nimi rokovali o budoucnosti Běloruska, která tehdy s blížícími se prezidentskými volbami vypadala nadějně. Překvapilo mne, s jakou radostí nás tehdy vítali, a až později jsem pochopil, o co blíže k nim máme my Češi, kteří jsme si také odžili kus totality, než třeba Němci, Rakušané nebo Francouzi.

Po skončení kongresu se nám naskytla šance zůstat v Minsku další tři dny. Ty jsme využili k setkání s dalšími představiteli opozice. Je to už víc než deset let, takže se mi nevybavují jejich jména, ale vzpomínám si třeba na setkání s manželkou jednoho Lukašenkova protikandidáta, který byl „momentálně“ neznámý. Udělali jsme s ní naši lámanou ruštinou s Mirkem rozhovor, který jsme chtěli po příjezdu do Čech zveřejnit v některém z českých periodik. Bohužel tehdy ještě o Bělorusko nebyl zájem, a tak nakonec vyšel „jen“ v Pravém úhlu. Přestože byl její manžel už několik týdnů pohřešován, byla ona žena velmi odhodlaná a věřila, že je stále naživu. Vyprávěla nám o tom, že když se rozhodl kandidovat, začala jejich dům okamžitě hlídat běloruská tajná policie (stále pod názvem KGB) a cestou do práce i z práce je vždy sledovalo nějaké auto. Asi jsme si tehdy ani neuvědomovali, do jakého rizika se vydáváme.

Přespávali jsme v panelákovém bytě kousek od centra Minsku. Nějakou dobu před námi tam byla Petra Procházková, vynikající novinářka, která se věnovala postsovětským státním a mezi jinými také objektivnímu zpravodajství z Čečenska. Pomocnou ruku při setkáních nám poskytli lidé z běloruské pobočky Člověka v tísní. Nebylo proto pro mne velkým překvapením, že pobočku po několika letech uzavřela běloruská policie a několik Čechů vyhostila ze země. S Iljou, který nás po Minsku provázel, jsem se sešel za rok v Čechách. Vyprávěl mi, že několik měsíců po tom, co jsme z Běloruska odjeli, dostal od kamarádů avízo, že se ho chystá policie zatknout. Jeho kamarádi zorganizovali záchrannou akci jako z amerického filmu. Sešli se u něj v bytě, z kterého pak všichni najednou odešli v kabátech a s klobouky, které si předtím tajně přinesli, čímž dokonale zmátli venku čekající policii. Ilja se mohl vypařit zadem a přes Polsko nakonec dorazil až do Čech.

Bělorusko na nás zanechalo hluboký dojem. Chudoba připomínající nám doby reálného socialismu v Čechách v kontrastu s otevřeností a vzdělaností lidí, s kterými jsme se potkali. A tak jsme si řekli, že pro Bělorusy zkusíme něco udělat, z čehož pak vznikla série vzdělávacích seminářů pro mladé Bělorusy v Čechách pod názvem „Free Belarus Campaign“. Opakovaně se nám podařilo dostat relativně početné skupiny mladých Bělorusů do Čech a připravit pro ně program zaměřený na rozvoj demokracie. Tyto akce by se bývaly neuskutečnily bez podpory, které se nám dostalo z řad nadací jako německých Konrad Adenauer Stiftung (KAS) a Hans Seidel Stiftung (HSS) nebo amerického International Republican Institute (IRI). Až později mi v plné míře došlo, jakou pomoc nám a zároveň tím i demokracii tehdy poskytovali. Jednotlivé skupinky Bělorusů se v Čechách sešly s čelními představiteli tehdejšího veřejného života, a to i s prezidentem Václavem Havlem.

Věřím, že i díky našim aktivitám se na Bělorusko v České republice nezapomnělo, a mám za to, že pomoc demokraticky smýšlejícím lidem v podobných totalitárních režimech je naší morální povinností i do budoucna.

Vyprávění o Bělorusku se sluší zakončit ještě jednou zajímavou historkou. Na jaře 2001 jsem na pozvání IRI tentokrát již letěl přednášet a školit na seminář pro běloruskou opoziční mládež do Litvy. Pozvání přišlo celkem krátce před konáním akce a paralelně s tím přišla i nabídka zúčastnit se kulatého stolu opozice v Minsku. Na obojí jsem kývl, ale nebyl čas vyřídit si víza do Běloruska v Praze. Odcestoval jsem tedy do Litvy a po skončení semináře jsem si ve Vilniusu došel na běloruskou ambasádu s žádostí o udělení cestovního víza. Prý je to formalita.

Bělorusové tehdy již ale zřejmě dobře věděli, kdo je o vízum žádá. Požádali mne, ať jim nechám na ambasádě pas, že mi vízum do druhého dne udělí. Jaké ale bylo mé překvapení, když druhý den vízum nebylo a měl jsem se dostavit další den. Třetí den už mi došla trpělivost, ale Bělorusové pas vrátit nechtěli. Musel jsem se tedy vydat na českou ambasádu, která byla shodou okolností také zastupující ambasádou NATO. Tehdejší velvyslanec v Litvě Štefan Füle se mne mile ujal. Nechal si vše vysvětlit, pokýval hlavou a řekl, že se ani nediví tomu, co se mi stalo. Nakonec zavolal „kolegovi“ běloruskému velvyslanci: „Gasparin pasol, što vy dělajete...“ a pas mi další den vydali. Bez víza, ale vydali. Do Minsku jsem tak tentokrát už nedorazil...

Doufám, že jednou vezmu své děti na hezký výlet do svobodného Běloruska... snad již brzy!

Současní členové

Velký krok pro mě, malý krok pro lidstvo

V pondělí 18. března 2008 mi dorazil domů dopis, který mi ve stručnosti oznamoval, že jsem se oficiálně stal členem občanského sdružení Mladí konzervativci. Dnes jsou tomu tedy již téměř čtyři roky, kdy jsem přibyl do rodiny skvělých mladých lidí, které všechny dohromady pojí pravicová politika.

Ale abych nepředbíhal... Moje první setkání s mladými konzervativci proběhlo díky jedné mé dobré kamarádce a spolužačce na vysoké škole, která mě vzala na akci regionálního klubu MK v Rokycanech. Tam jsem získal základní představu o činnosti a fungování MK. Následně jsem byl pozván na setkání regionálního klubu MK v Plzni, kde jsem se poprvé setkal s jeho členy. Členové MK se při něm setkali s dětmi z dětského domova, předali jim před Vánoci drobné dárky, ale hlavně si s nimi hezky popovídali. Toto setkání na mě natolik zapůsobilo, že jsem se s definitivní platností rozhodl vstoupit do řad MK, a bylo to rozhodnutí správné.

V té době jsem sice ještě netušil, co všechno mě v MK čeká a nemine, ale za ty čtyři roky toho bylo skutečně mnoho. První velkou akcí, na které jsem měl možnost se podílet, byla konference o reformách Topolánkovy první vlády, na které vystoupila celá řada zajímavých a známých hostů. Zkušenosti, které se mi podařilo získat přípravou a organizací této akce, vlastně zúročuji dodnes. Od této pro mě pilotní akce jsem měl možnost zúčastnit se dalších desítek konferencí, zahraničních setkání, přednášek a seminářů a samozřejmě také nezapomenutelných „teambuildingových“ akcí. Každá z těchto akcí pro mě byla v něčem obohacující a z každé jsem si vždy něco nového odnesl.

Když jsem přemýšlel, co napsat do tohoto sborníku, sám sebe jsem se ptal, co je skutečně to nejlepší na Mladých konzervativcích. Kromě toho, co už jsem zmínil, je to vlastně vcelku jednoduché. Jsou to přátelé, které jsem díky MK získal a kterých si nesmírně vážím.

Můj první den v MK

Jelikož předpokládám, že řada příspěvků v tomto sborníku bude bilanční a bude zřejmě přát MK mnoho dobrého do dalších dvaceti let, pojmu svůj příspěvek trochu jinak. Jako konzervativně založený člověk hodně dám na úvodní setkání a první kontakty, které utvoří moje vnímání dané organizace. Proto popíšu svůj první den v MK.

Moje anabáze v prostějovském MK, kde jsem již osm let, začala vyplněním přihlášky a zasláním na nejbližší klub, kterým v té době byla ještě Olomouc. Stylově, na státní svátek 28. října, při návratu z mého oblíbeného fotbalu, mě telefonicky kontaktovala jedna ze zakladatelek MK v Prostějově Milada Sokolová, zda bych přijel na připravované neformální setkání zdejších členů MK. Neváhal jsem.

Prostředí mě trochu překvapilo. Nešlo o konferenční prostory a nudné projevy, jak by na podobných setkáních člověk očekával, ale o příjemné posezení v neformálním prostředí, které spíše než oficiální schůze připomínalo zábavnou (ale spořádanou!) narozeninovou party. Tím byly prolomeny první ledy.

Být však v organizaci, která jen chodí na pivo, by mě asi brzo omrzelo, navíc kdybych kvůli tomu měl dojíždět dvacet kilometrů? Proto jsem čekal dál, co se bude dít. A nestačil jsem se divit. Krátce po zformování nového vedení nastal gejzír aktivit.

Vůbec první akcí, na které jsem se podílel, byla debata tehdejšího prostějovského senátora Roberta Koláře s místopředsedou ODS a poslancem Ivanem Langerem o smyslu Senátu. Spolu s Miladou Sokolovou jsme analyzovali fungování českého Senátu, srovnali jej s horními komorami jiných zemí a udělali anketu mezi občany Prostějova, co si o Senátu myslí. Při přípravě konference jsme strávili spoustu času, získali mnoho cenných znalostí a zkušeností a tím si mě MK definitivně získali.

Od té doby, přestože jako patriot nedám dopustit na své rodné město, se Prostějov stal mým druhým domovem, jsem tu i členem ODS a mám zde spoustu kamarádů. MK se tím pro mě stali bez nadsázky druhou rodinou a tak jsem se k němu snažil přistupovat i nadále. Jestli to bylo ku prospěchu či nepospěchu organizace, nechť posoudí jiní. MK bych však do příštích let popřál právě takovou rodinnou a dělnou atmosféru, jakou jsem zažil v Prostějově. Aby tedy bylo spíše partou dobrých kamarádů, kteří se v těžkých chvílích podrží, než spolkem individualit, bažících jen po funkcích.

Přání ze Slezska

*„Těšínské Slezsko jest matkou naší, na jejíž bedrech náš život plyne,
tradice a víra spojené jsou s námi, významné ctnosti u našich členů všech.
Konzervatismus a bodrý humor vnáší, vzdor rudým nástrahám dolů a továren,
nezakalená mysl i Bůh nad námi, podpořena historií i otcem z Čech.“*

Za všechny konzervativně smýšlející mladé lidi ve Slezsku s přáním hodně síly a úspěchů v práci (vyhýbám se termínu boji) proti oranžovým větrným mlýnům v tomto ocelovém srdci republiky.

Terazy coś po górole: Dla wszystkich, którzy byli naszymi członkami, sóm naszymi członkami a na jisto też bedum naszymi członkami, bo my sóm region górolski a napewno też razowity. Na zdrowie...

přeje

Josef Alexander Matera

Zbabělci se nevydali na cestu a slaboši se poztráceli cestou

Titulek se slovy Tomáše Bati se na první pohled může zdát v rozporu s tématem této publikace. Mladí konzervativci Karviná vznikli v předvánočním čase roku 2007. Do rozjíždějího vlaku jsem nastoupil a stal se členem zhruba za rok. Po mnoha úspěšných akcích, které se zapsaly do historie Mladých konzervativců, došlo k úbytku aktivních členů a klub se formálně přesunul na Třinecko.

Je mi velkou ctí, že jsem mohl v tomto roce stát u obnovení činnosti Mladých konzervativců ve výhradně levicovém regionu Karvinska. Že se podařilo nastartovat projekt, kterému už nikdo nevěřil. Že dnes mohu být v čele tohoto regionálního klubu. Cení si všech svých kolegů, kteří v tomto nelehkém úkolu stáli a stále stojí za mnou. Doufám, že se nám i nadále bude dařit pořádat besedy, přednášky a konference. Nicméně v tomto jsem optimista a nevidím důvod být něčím jiným.

Do dalších let přeji Mladým konzervativcům jen to nejlepší. Věřím, že nás společně čeká hodně práce. Práce, u které si však můžeme říct, že má smysl. Vždyť kdo jiný než mladí lidé by měli bránit odkaz 17. listopadu roku 1989.

V první linii

Jaromír Nohavica zpívá, že „*Ostrava je region razovity*“. Má nepochybně pravdu. Návrat do reality ve formě ekonomické transformace znamenal pro Ostravsko tvrdé přistání. Prakticky ze dne na den se „hrdinové socialismu“ – havíři, slévači, hutníci a další dělníci „ocelového srdce republiky“ – ocitli ve frontách před úřady práce s hlubokou nostalgií po totalitním režimu v srdci. Vzniklo tak politicky opravdu rázovité prostředí, ve kterém jsou nezdárka ti, kteří věří, že by se na Ostravsku mohla dlouhodobě prosadit pravice, oceňování coby nenapravitelní snílci.

Přesto, nebo právě proto vznikl v Ostravě regionální klub MK, jehož jsem měl tu čest být v letech 2005 až 2010 předsedou. Proč jsme do toho šli? Chtěli jsme přispět k šíření pravicových myšlenek. Navázali jsme spolupráci s Konfederací politických vězňů, Občanskou demokratickou stranou a řadou dalších organizací i jednotlivců aktivně působících na pravé straně politického spektra. Každoročně jsme pořádali desítky besed na školách a veřejných diskusích s politiky. Širokou veřejnost jsme se pak snažili oslovit při dnech daňové svobody, na kterých jsme na centrálním Masarykově náměstí varovali před rozhozovačnou politikou všeobjímajícího sociálního státu. I díky regionálnímu vedení ODS se nám podařilo navázat dobrou spolupráci, která byla završena otevřením kanceláře MK v Modrém domě.

Jsem rád, že i dnes se díky činnosti MK mohou studenti středních a vysokých škol seznámit se zrudlostmi totalitního režimu při setkávání s přímými účastníky. Díky MK se rozšiřují počty těch, kteří vědí, že nelze žít věčně na dluh, že stát má být malý a efektivní a že volný trh je efektivnější i morálnější než státní plánování.

Právě na Ostravsku máme možnost přesvědčit se, jak je složité s pravicovými názory prorazit. Jak je těžké přebarvit rudé moře na modro. Zkrátka, jak je těžké bojovat v první linii.

Již citovaný slezský bard skepticky píše: „*Ostravo, srdce rudé, zpečetěný osude*“. Pevně doufám, že osud Ostravy zpečetěný není a že k lepší budoucnosti jí i celé naší zemi svým dílem práce pomohou i Mladí konzervativci.

Mladí konzervativci, hodně štěstí k dvacatinám!

Zpráva z Ostravy

Vážení členové Mladých konzervativců, chtěl bych zde při této příležitosti sborníku dvaceti let MK přispět krátkou vzpomínkou na vznik a působení RK MK Ostrava a na závěr i radou pro vás.

Před třemi lety, kdy jsem vstoupil do RK MK Ostrava, tvořila tento klub základna o pěti členech, včetně předsedy. Většinou z této pětice, po mém příchodu šestice se účastnili celostátních akcí pouze dva členové. Co se týče aktivit regionálního klubu, byla to pouze každoroční účast na Letním kempu.

Toto pokračovalo dlouho, až jsem se střetával se členy jednou za rok a v nadcházejícím roce i v poslanecké kampani, kde jsem poznal pro mnohé konkurenci, pro někoho našeho celostátního rivala – Modrý tým. Po kampani jsem se setkal s některými členy Mladých konzervativců Ostrava v naší kanceláři a byl jsem jimi osloven, zda bych prozatím nevedl klub jako zastupující předseda do vyhlášení volebního sněmu. S velkým nadšením jsem to přijal a hned jsem vyrazil do našeho archivu hledat každého člena RK MK Ostrava. Rovněž jsem oslovil i některé členy Modrého týmu, kteří se vstupem do Mladých konzervativců souhlasili. Toto vyhledávání nových členů z řad Mladých konzervativců a Modrého týmu trvalo do doby komunální kampaně, kde jsme všichni tvrdě pracovali a já si tímto ověřil, že oba dva tábory, jak se říká, „kopou jeden za druhého“, rovněž si zasloužili i obdiv od našich funkcionářů ODS ve městě. Zanedlouho přišlo na vyhlášení sněmu, kde jsem se stal předsedou RK MK Ostrava a rovněž kromě místopředsedů se volil i výbor, který se stal z členů Modrého týmu. V současné době si tuto radu nemohu vynachválit, je to snad ten nejlepší tým, jaký jsem měl možnost poznat. A abych tuto větu obhájil, uvedu zde naše úspěšné projekty: znovuobnovení projektu Generace 21 jak pro vysoké, tak střední školy, vlastní časopis Klaboš – Kladivo na bolševika, podílíme se velkou částí na vytvoření Debatního klubu při Vysoké škole báňské – Technické univerzitě Ostrava, pořádáme přednášky a konference s významnými osobnostmi jak v kraji, tak v celostátním měřítku, iniciovali jsme vznik Krajské rady Mladých konzervativců Moravskoslezského kraje... Rovněž máme v záloze i další projekty, ale ty prozatím nechci představovat, jelikož jsou ve stadiu zpracování.

V současné době má klub RK MK Ostrava třicet členů, kteří pravidelně navštěvují klubové akce, někteří i celostátní akce.

Proto bych zde chtěl dát radu budoucím předsedům a místopředsedům regionálních (oblastních) klubů, aby když převezmou pomyslné žezlo nad svými kluby, zbytečně neztráceli hlavu a sestavili si svůj tým a i přes veškeré snahy odpůrců si za svým týmem stáli a dali jim možnost jejich vize realizovat a tím i společnými silami dovedli tam, kde dneska v pomyslném žebříčku celostátních klubů stojí i RK MK Ostrava.

Jako by to bylo včera...

Orlová, pozdní jaro 2004

Nad plochou nazývanou náměstí 28. října je zataženo. Stojím a poslouchám vystoupení Jana Zahradila na předvolebním mítinku ODS k vůbec prvním volbám do Evropského parlamentu. Právě tam a tehdy jsem se od oblastní manažerky ODS Evy Prudilové poprvé doslechl o tom, že existuje něco jako Mladí konzervativci.

Ostrava, říjen 2004

Vstupuji do modrého domu, hledám kancelář MK. Podle informací na webu se mají dnes sejít. Nevola jsem dopředu ani nepsal. Vím, že existují, a doufám, že je dnes potkám. Půl roku jsem váhal, přemítal a zvažoval. Ve Strakově akademii mezitím úřadovala Grossova vláda. S přibývajícím nespokojeností narůstalo i mé odhodlání. Touha něco udělat a nebýt jen jedním z nikdy nekončících zástupů permanentních stěžovatelů, ale naopak snažit se sám aktivně v maximální možné míře přispět. To rozhodlo. Proto jsem se, tehdy šestnáctiletý, vůbec poprvé sám vydal do téměř hodinu cesty vzdálené Ostravy.

Už jsou tu. Přichází předseda ostravského regionálního klubu Honza Dohnal. Podává mi ruku. Představujeme se. Následuje jednání výboru regionálního klubu. Přijímají mě za člena. Formálně mě ještě musí přijmout výkonný výbor v Praze, ale už se oficiálně považují za mladého konzervativce.

Praha, 2. října 2011

Sedím u počítače, přemýšlím a píšu tenhle příspěvek. Letos na podzim to bude sedm let, co jsem v emkáčku. Mohl bych se sám sebe zeptat: stálo mi to za to? Ptát se nemusím. Odpověď na tuhle otázku je jasná. Ano, stálo a pořád stojí.

Proč? Výčet by mohl být nekonečný. Alespoň to nejdůležitější. Potkal jsem obrovské množství skvělých lidí. Nalezl spoustu přátel. Naučil se díky práci na Pravém úhlu a dalších materiálech lépe psát. Získal jsem na přednáškách, kurzech a setkáních cenné vědomosti a zkušenosti. A troufám si tvrdit, že jsem díky MK pochytil i základy politiky.

Těch sedm let uběhlo jako voda. Pokud nezměníme stanovy, můžu se těšit už jen na dalších dvanáct let. Jestli něčeho lituji, tak snad jen toho, že jsem nevstoupil o rok dříve.

K narozeninám přeji MK pořádnou porci štěstí, hodně zdraví a přátelskou atmosféru.

Představitelé partnerských organizací

Dvacet let přirozené a zodpovědné spolupráce

Rok dvou jedniček nepřinesl jen dvacáté jubileum občanských demokratů. Své dvacátiny nyní slaví také náš klíčový partner, Mladí konzervativci. Jsem proto rád, že se nám podařilo dokončit jednání o uzavření dohody, která pevně a viditelně zakotví naše přirozené partnerství.

Uzavření smlouvy o politické spolupráci neznamena, že do třetí dekády vzájemné součinnosti nakračujeme opatrnými kroky. Naopak. Je to jasný signál důvěry a zodpovědnosti dvou sebevědomých partnerů, kteří mají společné cíle.

Společné cíle ODS a Mladých konzervativců jsou nezpochybnitelné. Chráníme svobodu a soukromé vlastnictví, prosazujeme nízké daně a malý a bezpečný stát, chceme pro naši zemi budoucnost bez dluhů. Po cestě k jejich naplnění však jdeme samostatně, jako dva suverénní partneři, kteří nepotřebují, aby první druhého vodil za ručičku.

Dvacet let společné cesty se nám podařilo naplnit spoluprací, vzájemným respektem a získáváním a předáváním zkušeností. Díky tomu se Mladí konzervativci stali pro ODS výlučným a jediným partnerem mezi mládežnickými organizacemi, které působí na české politické scéně.

Od roku 1991 dospěla ODS s Mladými konzervativci k bezprostředně fungujícímu spolenectví, které je přínosné nejen pro naše organizace, ale zejména pro budoucnost České republiky. Jsem přesvědčen, že tradici naší spolupráce budeme nadále rozvíjet a dohoda o politické spolupráci ji ještě více posílí.

Přeji „emkáčku“ k dvacátým narozeninám vše nejlepší.

Mladí konzervativci – sdružení evropského formátu

Za dobu mého působení v politice (a obzvláště od doby, co jsem se ocitl v Evropském parlamentu) jsem – mimo mnoha jiných věcí – poznal i vnitřní fungování, uspořádání a strukturu celé řady politických stran. Drtivá většina z nich má své křídlo, sdružující mládež nebo nějakou spřízněnou mládežnickou organizaci. Další z nich, zejména z postkomunistických zemí, se pak snaží nějakou takovou organizaci vybudovat. Mnozí z politiků, které jsem měl za tu dobu možnost poznat, také v těchto mládežnických organizacích započali svou politickou kariéru. Stejně tak je tomu dnes i v České republice, pokud jde zejména o ODS. Na politické scéně najdeme dnes nemálo „odesáků“, kteří začínali jako Mladí konzervativci. A naštěstí najdeme nemálo i těch, kteří jsou jejich dnešními pokračovateli ve stejné organizaci.

Vím, sám termín „mládežnická organizace“ pro nás, co si ještě pamatujeme předlistopadový režim, působí někdy nepatřičně, až pejorativně. Ale tyto organizace jsou standardní součástí světa politiky. Nejsou jen „politickou přípravkou“, jak jsou někdy posměšně nazývány, ale umožňují mladým lidem nahlédnout blíže do světa politiky a pochopit jeho zákonitosti. Bez ohledu na to, jakou dobu v politice stráví, poskytují tyto politické organizace mladým lidem zkušenost na celý život.

Pokud jde o Mladé konzervativce, není to navíc žádná uměle vypěstovaná pokojová květina. Vznikli přirozenou cestou, odzodla, jako jedna z etap budování institucí naší postlistopadové demokratické společnosti. Jsem proto rád, že v Mladých konzervativcích má ODS svého dlouhodobého partnera a spolupracovníka. Navíc Mladí konzervativci vždy patřili k té aktivní části podobných platforem na evropské i světové scéně. I dnes jsou to Mladí konzervativci, kteří stojí u vzniku nové mládežnické organizace při AEER – Alianci evropských konzervativců a reformistů, nové pravicové nadnárodní politické straně, kterou zakládala ODS. To je jen další důkaz z mnoha, že i po dvaceti letech má existence a činnost Mladých konzervativců svůj smysl.

Vše dobré a hodně úspěchů do budoucna

Vážené dámy a pánové,

od zahájení naší činnosti v České republice v roce 1991 patří pochopení a aktivní identifikace mladých českých politiků se základními hodnotami demokratického právního státu mezi hlavní priority Konrad-Adenauer-Stiftung. Těmito základními hodnotami rozumíme především svobodu, spravedlnost, zodpovědnost a solidaritu. Již dvacet let se v České republice zasazujeme o rozvoj a upevňování těchto hodnot. Vycházíme ze zkušenosti z naší vlastní historie. Jak jsme se poučili v Německu ve třicátých letech, musí být demokratický režim vybudován na pevných základech. K hlavním pilířům demokratického režimu patří dělba moci, svoboda tisku a aktivní politické vzdělávání společnosti. Pokud nejsou tyto základy dostatečně pevné, je zachování svobody, spravedlnosti, zodpovědnosti a solidarity ve společnosti ohroženo.

Cesta k liberální demokracii je kontinuální proces, který nemůže proběhnout ze dne na den. Mladá generace hraje v tomto procesu jednu z nejdůležitějších rolí. Narodila se již za demokratického režimu a užívá četných svobod – může studovat na zvolené univerzitě, cestovat po světě nebo se politicky angažovat. Tím nese zodpovědnost. Zodpovědnost za zdokonalování demokracie a právního státu. Na mladé generaci záleží, zda se pilíře mladého demokratického státu budou upevňovat a zajišťovat dlouhodobou stabilitu a prosperitu země.

Nadace Konrada Adenauera se proto raduje z dlouhodobé spolupráce s Mladými konzervativci. V posledních letech jsme společně pořádali četné konference a semináře, jejichž cílem bylo posilovat politickou angažovanost mládeže, jakož i prohlubovat pochopení hlavních principů demokratického právního státu.

Přeji Mladým konzervativcům k dvacátému výročí vše dobré a hodně úspěchů do budoucna.

S přátelským pozdravem,
Hubert Gehring

20th Anniversary Message for Mladí konzervativci

Dear members and friends of Mladí konzervativci,

The International Young Democrat Union (IYDU), its members and board, extend their best wishes and warmest congratulations to Mladí konzervativci on reaching its twentieth anniversary.

Since its foundation Mladí konzervativci has given conservative youth of the Czech Republic, a nation whose citizens have experienced at first hand the ills of socialism locked behind the iron curtain, the opportunity to play an active role in shaping their country's identity and ensuring that it plays an integral role in Europe.

The IYDU is proud to have Mladí konzervativci as part of the IYDU family – a worldwide coalition of more than a hundred centre-right youth movements from over sixty countries, all fighting for democracy, human rights, free markets and free trade. Every one of us different, but we are all united for freedom.

Like the Mladí konzervativci, the IYDU is celebrating an anniversary this year – its thirtieth. To mark this milestone we have set an exciting agenda including the launch of our new brand, campaigns to combat the renewed threat of socialism, a call for universal freedom of religion, and encouragement of youth organisations worldwide to focus on the challenges brought to us by demographic change. We are also re-engaging existing members, reaching out to new organisations and opening up new lines of dialogue – not just with our friends, which is the easy thing, but also with those we wish to challenge, and who challenge us. That dialogue is harder, but also more necessary, and perhaps also more rewarding.

By daring to dream and stand together united, the youth of the world has a voice and ultimately the capacity to shape and change the future, and Mladí konzervativci plays an important part in this.

The IYDU also extends its congratulations to the current board of Mladí konzervativci – especially to the chairman, Jiří Fremr. Over the past twenty years Mladí konzervativci has grown from strength to strength and there is no doubt that it will continue to do so in the future.

With best wishes for your birthday and the future success of your organisation,
Daniel Walther

Budoucnost patří připraveným

Jedna věc je jistá – co máte v hlavě, to vám nikdo nesebere. Zážitky, dovednosti a znalosti jsou tím nejcennějším, co každý mladý člověk potřebuje a s čím vstupuje do zodpovědného života.

Ronald Reagan kdysi řekl, že *„Vzdělání není o tom ukazovat lidem, jak dostat věci, které chtějí. Vzdělání je cvičením, pomocí kterého se lidé naučí chtít to, co má nějakou hodnotu.“* A o hodnoty v tradičních západních civilizacích jde především.

CEVRO – Liberálně-konzervativní akademie od svého vzniku s Mladými konzervativci často spolupracuje. Sdílíme stejné cíle, bojujeme za stejné hodnoty. Víím, jak těžké je organizovat podnětné a zajímavé akce pro členy a příznivce. Víím, jak složitá je obhajoba vlastní práce. Proto si cením každé události, kterou konzervativci pro své členy připraví. Pomáhají jim tak poznat opravdové hodnoty a s nimi pak vstoupit do veřejného života.

Jako bývalý člen MK i jako ředitel politické vzdělávací nadace mohu ocenit, jaký přínos má práce Mladých konzervativců pro budoucnost jejich členů i pravicové politiky. Možnost setkávat se s aktivními politiky a odborníky, semináře, stáže, zahraniční pobyty i publikace, to jsou velké devizy, které přispívají k poznávání těch pravých hodnot. Přeji Mladým konzervativcům, ať nikdy neztratí chuť k tomu, co tak dobře dělají.

CEYC pro MK

Jedním z možných ukazatelů úspěšnosti organizace je její vliv a schopnost pohybovat se v mezinárodních kruzích. Pravidelná účast členů MK na zahraničních akcích a jejich aktivní zapojení do průběhu akcí upevňují pozici MK v mezinárodních mládežnických organizacích a prezentují MK jako stabilního partnera.

Jednou z organizací, kde MK působí dlouhodobě a aktivně, je Central European Youth Cooperation (CEYC). CEYC sdružuje 25 organizací především ze střední Evropy, ale mezi členy nechybí množství poměrně nových mládežnických organizací a uskupení z východní Evropy.

Cílem CEYC je tvořit prostředí pro vzájemnou spolupráci mezi organizacemi a výměnu zkušeností, zaběhnutých praktik.

Spoluprací s CEYC se MK mohou přiučit mnoho od dalších členských organizací, ale v CEYC už mohou vystupovat jako zaběhlá organizace s dvacetiletou tradicí a předávat své znalosti nezkušeným mládežnickým organizacím z východní Evropy a upozorňovat na osvědčené techniky. Sám věřím, že MK budou nadále aktivním členem v CEYC.

Co bych popřál MK do budoucna? Mnoho úspěchů doma a v zahraničí! Jak jsem již zmínil, MK se stali v očích mnoha zahraničních organizací neocenitelným a stabilním partnerem a doufám, že i nadále tomu tak bude!

MK všetko najlepšie

Dnes má European Democrat Students aj vďaka MK 1,6 milióna študentov, ktorí sú z 36 krajín Európy, Izraela a Turecka zo 43 členských organizácií. Sme najväčšou mládežníckou politickou organizáciou v Európe. Medzi naše hlavné body záujmu, ktoré zastupujeme pred Európskou komisiou, Európskou ľudovou stranou, Radou Európy, Európskym mládežníckym fórom ako aj inými inštitúciami sú reforma vysokého školstva podľa Bolonského procesu, investície do univerzitných výskumných centier, otváranie kurikúl európskych univerzít a tým pádom viac slobody pre mladú študentskú myseľ, tak aby jej kreativita nebola pošliapaná v mladom veku. Ďalším silným bodom, za ktoré sa EDS a v nej MK stavia, je európska integrácia. EDS robila kampane za zjednotenie Európy už v časoch komunizmu a po páde železnej opony bolo toto smerovanie najlepšie vyjadrené v organizácii letnej univerzity EDS v dvojmesťí Viedeň–Praha v roku 1990. V neposlednej miere sa EDS zaoberá ľudskými právami a Forum 2000 organizované v Prahe je skvelou možnosťou, ako sa mladý človek z Európy s agendou ľudských práv v EDS môže stretnúť so svetovými kapacitami formátov, ktoré Forum 2000 navštevujú.

European Democrat Students (EDS) a členstvo Mladých konzervatívcov v tejto organizácii je podľa mňa úspechom integrácie MK do európskych štruktúr 90. rokov. MK sa vždy snažili o správne riadenie tejto organizácie. Preto, keď mala možnosť, nominovala svojho kandidáta, či už Petra Sokola, alebo teraz Martina Haladu do tejto zodpovednej funkcie. Musím povedať, že MK v týchto pozíciách vždy odvedli skvelú prácu. Martin Halada má ešte 3/4 svojho mandátu pred sebou, no už úspešne skoorinoval organizáciu náročného stretnutia EDS v Prahe. Taktiež som rád, že po dobách dobrovoľnej izolácie od európskych štruktúr sa MK opäť vrátili do svojej európskej rodiny študentov, a že predsedníctvo videlo zmysel v pokračovaní členstva.

Nakoniec mi neostáva nič iné len popriať MK všetko najlepšie k 20. výročiu, a dúfam, že sa stretneme pri oslavách raz takého jubilea za ďalších 20 rokov.

Historie Mladých konzervativců

Prvních dvacet let historie MK

Následující řádky se pokoušejí zmapovat nejdůležitější události dvacetileté existence Mladých konzervativců. Označení historie je však možná trochu nadnesené, protože zdroje, které jsou autorovi k dispozici, nejsou zcela kompaktní a množství dostupných informací o jednotlivých obdobích není stejné. Podkladem pro tento text se stal zejména archiv MK a texty uveřejněné na oficiálních webových stránkách MK.

Pokud bude mít čtenář v některých pasážích pocit, že čte text podobný telefonnímu seznamu, omlouvám se mu. Ale přesvědčení, že by mělo být zachyceno maximum těch, kteří v uplynulých dvaceti letech rozvíjeli myšlenku MK, mě vedlo ke zmínění maxima mně dostupných jmen. Samozřejmě platí, že výčet jmen není úplný.

Kvalita textu je samozřejmě ovlivněna i tím, že autor sám byl účastníkem řady dějů v něm popsaných. Věřím, že až bude publikována například při 100. výročí založení Mladých konzervativců samostatná publikace o historii naší organizace, podaří se badatelům rozkrýt všechny události, které mně zůstaly utajeny, a budou opraveny některé mé subjektivní soudy.

Otcové zakladatelé a jejich dílo

Myšlenkou na ustavení organizace mladých lidí pravicového zaměření se v roce 1991 současně začali zabírat jak studenti elektrotechnické fakulty v Brně, tak jejich pražští kolegové ze Spolku českých právníků Všehrd. Na tomto základě vznikla přípravná skupina, která začala za významné podpory redakce Studentských listů a Občanského institutu během léta 1991 podnikat kroky k založení nové organizace.

Informace o ustavujícím kongresu a předběžná verze programového dokumentu připravované organizace, který nesl jméno Charta mladých konzervativců, byly publikovány ve Studentských listech č. 24/1991.

Ustavující kongres – prosinec 1991, Praha

Ustavující kongres Mladých konzervativců se sešel dne 8. prosince 1991 v Radiopaláci v Praze. Na kongresu vystoupili hosté, mezi nimiž nechyběli zástupci ODS a ODA, konkrétně ministr Igor Němec a předseda ODA Pavel Bratinka. Ustavující kongres schválil programové

prohlášení vycházející z návrhu Charty mladých konzervativců, ve kterém byli MK definováni jako „*politické sdružení mladých lidí v České republice, kteří cítí potřebu přihlásit se k liberálnímu konzervatismu a přispět k budování a fungování demokratické pluralitní společnosti v naší zemi*“. V programovém prohlášení se MK přihlásili k politickému systému založenému na parlamentní demokracii a volné soutěži politických stran a změně společenského klimatu založené na autonomii, právu a odpovědnosti jedince. V programovém prohlášení vyjádřili naději, že dojde k překonání roztržky na pravici, která se bude postupně sjednocovat. Příkladem jednoty občanské pravice měli být právě Mladí konzervativci.

Zakládající kongres také schválil stanovy, v nichž byla narýsována základní struktura organizace. Sdružení bylo založeno na existenci dvou stupňů: na místní úrovni z klubů, na centrální úrovni z prezidenta a výkonné rady. Nejvyšším orgánem se stal kongres MK, který volil prezidenta MK, výkonnou radu, kontrolní a revizní komisi a smírčí sbor. Orgány na místní úrovni byly sněmy klubů, které volily předsedu a výbor každého klubu. Oficiálním sídlem nové organizace se stalo Brno. Centrální kancelář sídlila ve Veselé ulici 39 a později se přestěhovala do Olomoucké 27 a od počátku roku 1993 do Táborské 107.

Prvním prezidentem MK se na ustavujícím kongresu stal David Částek, student elektrotechnické fakulty Vysokého učení technického v Brně, který jako jediný kandidát získal 54 hlasů z 63 odevzdaných. Členy výkonné rady byli zvoleni student jičínského gymnázia Tomáš Frýba, student olomoucké filosofické fakulty Jiří Křečan, student pražské právnické fakulty Jiří Matolin (zahraniční tajemník), ředitel Občanského institutu Michal Semín, starosta spolku Všehrd Igor Volný a student FE VUT z Brna Zdeněk Žák. Ustavující kongres také schválil vstup MK do mezinárodních organizací DEMYC (Democrat Youth Community) a ESTA.

Po ustavujícím kongresu se začaly tvořit jednotlivé kluby. Z dnešního pohledu je jistě zajímavé, že každý klub si schvaloval vlastní stanovy. Vznikl klub v Praze, který byl ustaven 31. ledna 1992 a jehož prvním předsedou se stal Michal Špaňár. Regionální klub v samotném sídle organizace – Brně – byl ustaven jako vůbec první již 9. ledna 1992. O sedm dní později vznikl klub v Jičíně. Olomoučtí členové se jako klub zorganizovali v březnu 1992. Ve stejném měsíci byl založen také regionální klub ve Frýdku-Místku. V dubnu téhož roku se zorganizoval pod vedením Ivana Kováře klub v Klatovech. Během následujících dvanácti měsíců vznikly ještě kluby v Plzni, Ostravě, Třebíči, Písku, Ústí nad Orlicí a Strakonících. Připravováno bylo i založení klubu v Českém Krumlově. Mezi členy klubů MK najdeme celou řadu zvučných jmen: pozdějšího ministra vnitra a místopředsedu ODS Ivana Langera (Olomouc), současného předsedu frakce Evropských konzervativců a reformistů v Evropském parlamentu Jana Zahradila, poslance Jana Vidíma (oba Praha) nebo novináře Ondřeje Štindla.

Klub v těchto časech mohl vzniknout, jestliže se ustavila alespoň pětičlenná přípravná skupina, která vypracovala návrh stanov a uspořádala ustavující sněm. Na něm zvolený výbor klubu pak mohl následně požádat celostátní výkonnou radu o udělení licence.

V březnu byla také podniknuta aktivita k rozšíření činnosti do Slovenské republiky.

V červnu 1992 se organizace výrazně zapojila do předvolební kampaně, když například připravila vlastní plakát s heslem „*Stop socialismu!*“

II. kongres – říjen 1992, Brno

Na II. kongresu, který se konal 24. října 1992 v Brně v hotelu Voroněž, byli do výkonné rady zvoleni David Částek jako prezident, Zdeněk Žák, Jiří Křečan a Michal Špaňár (zároveň mezinárodní tajemník) jako viceprezidenti a Tomáš Frýba, Zdena Kašková a Pavel Mareček jako členové. V rámci novelizace stanov byl vytvořen nový orgán s názvem Kolegium předsedů klubů MK. Kolegium mělo vykonávat funkci poradního orgánu výkonné rady. Stanovy také nově obsahovaly zmínku o centrální kanceláři MK. Od listopadu 1992 začal vycházet z iniciativy pražského klubu Zvěstník MK, který měl sloužit k vnitřní komunikaci mezi členy MK. Zvěstník vycházel po dobu dvou let a dva jeho ročníky obsahovaly celkem sedm čísel. Šéfredaktorem Zvěstníku byl nejprve zvolen Daniel Košťoval a později Zvěstník redakčně vedl Petr Plecítý.

III. kongres – březen 1993, Velké Karlovice

Třetí kongres Mladých konzervativců se uskutečnil 27. března 1993 ve Velkých Karlovicích. Kongres provedl určité změny stanov, které ale strukturu MK zásadně nepoznamenaly. Potvrzena byla vlastní právní subjektivita klubů, ale stanovy MK již dále nemluvily o zvláště stanovách každého klubu. V čele MK byli ve Velkých Karlovicích potvrzeni David Částek jako prezident a Michal Špaňár se Zdeňkem Žákem jako viceprezidenti.

Mimořádný, IV. kongres – říjen 1993, Praha

Čtvrtý kongres MK se uskutečnil 16. října 1993 v Praze v Pálffyho paláci ve Valdštejnské ulici, a to jako kongres mimořádný. Na tomto kongresu došlo poprvé k výměně na nejvyšším postu, když se D. Částek, přestože byl znovu navržen, rozhodl o znovuzvolení neucházet. Prezidentem byl zvolen vysokoškolský student z Prahy Michal Špaňár, který jako jediný kandidát obdržel 41 hlasů ze 43 odevzdaných. Účastníci kongresu následně rozhodovali o tom, zda má mít nová výkonná rada pět, nebo sedm členů, a rozhodli se pro početnější variantu. Z devíti navržených byli zvoleni Aleš Hodina (student ze Starého Plzeňce), Karel Perna (student z Ostravy), Zdeněk Žák (manažer ODS v Brně), Ivan Kovář (manažer ODS z Klatov) a Roman Zeman (odborný asistent z Brna) v prvním kole a Martin Hlaváč (programátor z Prahy) v kole druhém. Změnou prošly znovu i stanovy sdružení. Sídlem sdružení se stala Praha (kancelář sídlila na adrese A. Staška 30). Zajímavým se určitě jeví, že až po volbách byla změnou stanov přejmenována nejvyšší funkce z prezidenta na předsedu. Zatímco dosud bylo s členstvím v MK neslučitelné členství v jiné mládežnické organizaci či levicové politické straně, po čtvrtém kongresu bylo dovoleno pouze členství

v ODS. Stanovy také obsahovaly ustanovení, podle kterého „MK jsou mladým křídlem Občanské demokratické strany“. Tehdejší předseda MK Michal Špaňár tento krok zdůvodnil tím, že šlo o reakci na vznik Konzervativní aliance mladých (KAM), což měla být mládežnická odnož ODA a jejíž zrod v Brně inicioval Daniel Kroupa. Na dalším kongresu pak (viz následující text) bylo ustanovení o výlučné orientaci MK na ODS zrušeno.

Nové vedení se pokusilo závěry kongresu realizovat v praxi a vedlo jednání s vedením ODS. Již v dubnu 1993 výkonná rada ODS pověřila jednoho z místopředsedů a tiskovou mluvčí projednáním formy další spolupráce s MK. Na další výkonné radě již místopředseda strany Petr Čermák konstatoval, že smířčí výbor do příštího kongresu připraví zapracování spolupráce do stanov ODS. V říjnu vedení MK předložilo bez úspěchu návrh změn ve stanovách ODS.

MK proto předložili IV. kongresu ODS alespoň návrh usnesení, v němž stálo: *„Mladí konzervativci, sdružení občanů ve smyslu zákona 83/90 Sb., o sdružování občanů, mající právní subjektivitu a samostatné hospodaření, jsou organizací přidruženou k Občanské demokratické straně. Vzájemné vztahy mezi ODS a MK upraví dohoda mezi VR ODS a VR MK.“* I to ale bylo pro delegáty příliš a v usnesení kopřivnického kongresu ODS se pouze objevilo: *„Kongres konstatuje, že Mladí konzervativci, sdružení občanů ve smyslu zákona 83/90 Sb. o sdružování občanů, mající právní subjektivitu a samostatné hospodaření, jsou organizací spolupracující s ODS.“*

V roce 1993 byla v Londýně založena nová nadnárodní politická organizace Evropští mladí konzervativci (European Young Conservatives). Mezi čtyřmi zakládajícími členy nechyběli vedle britských Mladých konzervativců, dánské Konzervativní mládeže a islandské organizace SUS ani čeští Mladí konzervativci. Člen MK Tomáš Svoboda se stal v následujícím období výkonným tajemníkem EYC.

V prosinci 1994 se v pražském Národním domě uskutečnila vůbec první akce Ekonomického klubu MK, který se stal prvním odborným klubem v rámci struktury sdružení.

V. kongres – leden 1995, Praha

Do pražského paláce Adria byl svolán na sobotu 28. ledna 1995 v pořadí pátý kongres MK. Předcházelo mu založení nadace na podporu především vzdělávacích aktivit MK s názvem Nadace modrá růže.

Znovuzvolený předseda Michal Špaňár označil pátý kongres MK v Pravém úhlu jako *„obyčejný a snad právě v této obyčejnosti výjimečný“*. Přesto se na pátém kongresu výrazně změnila ústava organizace – Stanovy MK. Nejpodstatnější změnou se stalo ustanovení, podle kterého nebylo členství ve sdružení vázáno na členství v jednom z regionálních klubů. Výkonná rada byla přejmenována na výkonný výbor a bylo rozhodnuto, že již tento orgán nebude volen přímo kongresem, ale že jeho členy bude jmenovat a odvolávat kongresem volený předseda organizace. Nově byla do stanov MK zapracována instituce patrona MK, kterým byl na kongresu zvolen tehdejší místopředseda ODS Josef Zieleniec.

Ze stanov bylo také vypuštěno ustanovení zakazující členům vstupovat do jiných politických stran než do ODS.

Kongres dále rozhodl, že „*MK se nebudou uzavírat ostatním pravicovým proudům české pravicové scény*“. Dlouho byla na kongresu také diskutována otázka nového loga. Výkonný výbor po kongresu předložil členům čtyři návrhy nového loga, které v sobě kombinovaly písmena MK a siluetu svatého Václava. Jeden z návrhů pak nahradil dosud používaný symbol organizace, kterými byla grafická podoba písmen MK. Je možné připomenout, že v době po druhém kongresu výkonná rada diskutovala o dvou návrzích nového symbolu MK – v podobě tučňáka a delfína. Ani jeden ale nebyl nakonec přijat. Setkání členů MK v Blansku (II. konference MK) v prosinci 1992 sice podpořilo jako symbol organizace buldočka v klobouku, ale symbol se nedočkal realizace, protože podle slov autora návrhu M. Špaňára ho nikdo neuměl nakreslit.

Před kongresem bylo uveřejněno vůbec první číslo nového časopisu, který nesl jméno Právý úhel a podtitul Revue pro konzervativní názory – Zpravodaj Mladých konzervativců České republiky. Kongres uložil předsedovi vydávat tento list periodicky, což založilo dnes již mnohaletou tradici jeho vydávání, která s přestávkami trvá dosud.

Při popisu tiskovin vydávaných MK musíme zmínit, že ostravský klub v roce 1995 připravoval periodikum s názvem Konzervativní listí.

Vlajkovou lodí aktivit organizace v roce 1995 se stala několikadílná konference „*Evropa pro naši generaci*“, věnovaná otázce evropské integrace.

VI. kongres – 1996

Šestý kongres MK se uskutečnil v roce 1996 a potvrdil ve funkci předsedy sdružení Michala Špaňára. V létě 1996 byl Antonín Kazda zvolen místopředsedou Evropských demokratických studentů (EDS), do nichž byli MK krátce předtím přijati jako plnoprávný člen. MK rovněž v roce 1996 zorganizovali největší akci této celoevropské struktury, sdružující pravicové studenty – Letní univerzitu. Více než 200 účastníků Letní univerzity se setkali v Praze a Poděbradech.

VII. kongres – březen 1997, Praha

V pořadí sedmý kongres MK byl svolán předsedou Michalem Špaňárem na sobotu 15. března do budovy ministerstva školství v Karmelitské ulici na pražské Malé Straně.

Kongres přinesl důležitou změnu stanov. Právě její projednání se stalo kamenem úrazu. Před kongresem byla prezentována koncepce, podle které měl v čele sdružení stát prezident MK. Ten by jako nejvyšší představitel MK nevedl každodenní činnost, ale byl by spíše politickým mluvčím organizace a zprostředkovatelem kontaktů s politickými stranami a jinými subjekty. Organizační činnost sdružení měl řídit výkonný předseda.

Část účastníků VII. kongresu ale tuto koncepci v průběhu jednání začala odmítat a projednávání novely stanov se dostalo do patové situace, protože ani snaha funkci prezidenta vůbec do stanov nekládat nezískala nadpoloviční podporu. Patová situace byla řešena ustavením dohadovacího výboru, který po několika kolech jednání připravil kompromisní řešení.

Podle jeho přijatého návrhu měl být prezident MK „*vrcholným reprezentantem a mluvčím sdružení*“, zatímco předseda měl být „*hlavou sdružení a statutárním orgánem MK*“ a měl by mít právo vystupovat jménem organizace a řídit činnost výkonného výboru. Očekávaný a navržený kandidát na funkci prezidenta Tomáš Svoboda ale nepovažoval kompromisní konstrukci za dostačující a kandidaturu nepřijal. Prezidentem MK se nechtěl stát ani žádný jiný účastník kongresu, a tak funkce zůstala neobsazena.

Předsedou byl zvolen Petr Mach (* 1975), který byl členem MK od roku 1995. Před zvolením vedl Ekonomický klub a byl také šéfredaktorem Pravého úhlu. Do rady MK, která byla ve stanovách formulována jako poradní orgán předsedy, vykladač stanov a smířčí orgán, byli zvoleni David Částek, Jan Pánek, Michal Špaňár a Dalibor Uhlíř. V kontrolní a revizní komisi zasedli Radim Kotlaba, Jakub Lichnovský a Vladan Rámiš.

Ve věci orientace na politické strany bylo přijato usnesení, jež požadovalo, aby MK usilovali stát se „*standardním politickým křídlem Občanské demokratické strany*“ a *plnili roli, kterou plní „obdobné mládežnické politické organizace konzervativních a pravicových stran v Evropě*“.

Petr Mach po kongresu jmenoval pětičlenný výkonný výbor, kde kromě něho zasedal Antonín Kazda (místopředseda), Filip Šváb, František Valíš a Miroslav Zajíček. V průběhu předsednictví Petra Macha narůstala kritika činnosti MK z řad části členů sdružení. Kritizováno bylo zejména nenaplnění usnesení o směřování ke standardnímu politickému křídlu v rámci ODS a přílišná orientace na ekonomická témata. Kritika nakonec vyústila v požadavek svolání mimořádného kongresu. Skupina kolem Davida Rýce následně zahájila sbírání podpisů pod petici za svolání mimořádného kongresu. Petiční akce skončila úspěchem, když svůj podpis připojila více než stanovami požadovaná třetina všech členů MK, přesně 31 signatářů. V petici její autoři kritizovali, že MK nedostatečně využívá svůj potenciál, a prohlašovali, že řešením je pouze změna stylu práce exekutivních orgánů MK. V závěru svého funkčního období úřadující vedení ještě rozhodlo začít vydávat Bulletin MK, který měl být vedle Pravého úhlu samostatnou tiskovinou. Ta by se orientovala výhradně na informování členů o činnosti organizace. Pravý úhel by pak zůstal v podobě diskusního časopisu zabývajícího se výhradně liberálním a konzervativním politickým a ekonomickým myšlením.

Mimořádný, VIII. kongres – prosinec 1997, Praha

Předseda Petr Mach následně svolal mimořádný kongres na sobotu 6. prosince do sálu střediska CERGE na pražském Novém Městě.

Klíčovou otázkou kongresu byl problém počtu členů MK, kteří se zasedání nejvyššího orgánu sdružení budou moci zúčastnit. Existující výkonný výbor totiž poté, co skupina kolem Davida Rýce zahájila sbírání podpisů pod petici za svolání mimořádného kongresu, zastavil přijímání nových členů. Zahájení kongresu se tak účastnila skupina osob, které se považovaly za členy MK, ale výkonný výbor jejich vstup neprojednal.

Nepochybných členů přijelo na kongres pětapadesát. Po úvodní řeči předsedy Petra Macha došlo k řešení otázky členů. Úřadující výkonný výbor a úřadující rada požádaly účastníky kongresu, tedy nespornou skupinu „původních členů“, o zodpovězení otázky: „*Souhlasíte, aby osoby, u nichž není jasné členství, byly oprávněny hlasovat na tomto kongresu a byly považovány za členy MK?*“ To se mělo pochopitelně týkat výhradně těch, kteří podali do dne kongresu přihlášku, zaplatili členský příspěvek a výkonný výbor jejich přihlášku neprojednal.

V klíčovém hlasování kongresu se 36 účastníků vyslovilo pro akceptování sporných členů a 19 proti. Počet účastníků kongresu byl proto rozšířen o dalších 17 osob.

Toto rozhodnutí vyvolalo okamžitou reakci dosavadního člena výkonného výboru M. Zajíčka, který na místě rezignoval na členství v Mladých konzervativcích.

Po schválení změn stanov se rozhořel souboj o obsazení funkcí ve vedení MK. Na funkci předsedy byli navrženi úřadující předseda Petr Mach, který ale kandidaturu nepřijal, vůdce opoziční skupiny, student FSV UK David Rýc a člen dosavadního výkonného výboru Antonín Kazda. Předsedou byl již v prvním kole tajné volby zvolen David Rýc, který obdržel 42 hlasů, zatímco jeho protikandidát A. Kazda jen 23.

Při volbě rady MK bylo navrženo 14 členů MK, ale jen sedm z nich nabízenou kandidaturu přijalo. Do rady byli zvoleni první dva předsedové – David Částek a Michal Špaňár –, které doplnili Dalibor Uhlíř, Zdeněk Žák, Tomáš Svoboda a Michal Smrek. Nezvolen byl Antonín Kazda.

Do smírčí komise byli zvoleni Jiří Matolín, Martina Hábová a Pavel Hubáček. Do kontrolní a revizní komise pak Vladan Rámiš jako předseda, Radim Kotlaba a Jakub Čepelák jako členové.

Po kongresu byl novým předsedou v souladu se stanovami jmenován nový výkonný výbor. Jeho členy se stali Antonín Kazda, který zároveň zastával funkci prvního místopředsedy, Hana Kabeleová a Petr Sokol (oba jako místopředsedové), Jan Holický, Jaromír Levíček a František Vališ. V čele hlavní kanceláře stanul Vít Šoupal.

V průběhu volebního období došlo ve výkonném výboru ke dvěma změnám, když byl v červnu předsedou odvolán Jan Holický a později sama rezignovala Hana Kabeleová.

Krátce po kongresu MK změnili sídlo své kanceláře, která se přestěhovala jen o několik desítek metrů ze Senovážného náměstí 15 na Senovážné náměstí 23.

Volební rok 1998 a MK

Přestože konání mimořádného kongresu MK časově kolidovalo s krizí uvnitř ODS a jejím následným rozkolem, nehrála tato otázka v jednání kongresu žádnou roli. Nové vedení

ale muselo zaujmout k nové situaci postoj. MK se tehdy rozhodli nepřiklonit se pouze k jedné ze stran, ale spolupracovat se všemi relevantními pravicovými stranami a propagovat myšlenku jednotné nebo alespoň spolupracující pravice.

Vrcholem činnosti MK v tomto funkčním období byla bezesporu účast na volební kampani před předčasnými parlamentními volbami v červnu 1998. MK se prezentovali vlastní kampaní, jejímiž nositeli byly tři vzory plakátů a několik druhů samolepek. Kampani MK dominovala hesla: „*Děkujeme Vám, že stojíte vpravo!*“ a „*Nebudeme-li pilně studovatí, budou z nás sociální demokrati*“.

Členové MK se také zapojili do kampaně ODS, kde mimo jiné v tričkách s heslem o nutnosti studia doprovázeli na mítincích jejího předsedu V. Klause. Daleko menší zájem o pomoc MK v kampani byl na straně nově vzniklé Unie svobody, která členy sdružení využívala jen k rozdávání volebních materiálů. Mladí konzervativci se však během tohoto roku rozvíjeli i organizačně. Nové vedení zdědilo jen jeden funkční regionální klub, a to ostravský.

Již 11. ledna byl založen či spíše znovuzaložen regionální klub MK v Brně. Tím se MK aktivně vrátili do místa svého zrodu. Předsedou nového klubu byl na ustavujícím sněmu v prostorách radnice městské části Brno-Bohunice zvolen student právnické fakulty Petr Schopf. Dalšími členy výboru klubu se stali studenti téže fakulty Ondřej Plšek a Pavel Nádeníček. Ještě v témže roce klub zažil i druhou vlnu rozvoje a zvolil si i nové vedení v čele s Ondřejem Valníčkem a toho v roce 2000 nahradil Milan Hamerský.

Jako druhý nově vznikl klub MK v Plzni. Tam se k jeho založení spojily dvě skupiny členů MK: jedna více orientovaná na ODS a druhá svázaná s chřadnoucí ODA. Prvním předsedou plzeňských Mladých konzervativců se stal tehdy ještě student tamní právnické fakulty a dnes ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Později ho ve funkci šéfa plzeňských MK následovali Michal Šašek, Michal Steininger a Jiří Fremr.

Rovněž založení klubu v Praze bylo stejné jako u obou předcházejících případů pouze obnovením místní struktury, která v MK již v minulosti existovala. Prvním předsedou pražského regionálního klubu byl zvolen tehdejší člen celostátního vedení Antonín Kazda. Toho později nahradila studentka FF a FSV UK Jana Malíková. Od září 1999 byl předsedou regionálního klubu v hlavním městě politolog z FSV UK Michal Kubát.

Novou formu získal také časopis Pravý úhel, který byl do té doby šířen pouze v kopírované podobě. Od dubna 1998 byl časopis již tištěn a postupně vznikla celá řada pravidelných rubrik. Ještě v „kopírované“ době vedl přípravu Pravého úhlu Jan Holický, kterého se změnou podoby časopisu nahradila jako šéfredaktorka Kateřina Šafaříková. Tu později vystřídala Jana Malíková.

Na mezinárodní scéně se zástupce MK po roce vrátil do vedení Evropských mladých konzervativců (EYC). Místopředsedou byl na jejich výroční schůzi v prosinci 1997 v Praze zvolen Antonín Kazda.

Úspěchem pro MK skončila i Letní univerzita Evropských demokratických studentů (EDS), na níž byl v rakouském Bad Ischlu místopředsedou zvolen oštěřený zástupce MK v mezinárodních organizacích Antonín Kazda. Ten se do této funkce vrátil po roční pauze.

Celkový nárůst činnosti MK v tomto roce lze dokumentovat i tím, že MK a regionální kluby během roku uspořádali 40 samostatných akcí, seminářů a konferencí. Ve své činnosti pokračoval nejsilnější odborný klub MK – ekonomický – a byla obnovena činnost zahraničního klubu, založeného již v roce 1997. Novinku v činnosti MK představovalo i zahájení tradice Letních kempů MK, kterou založil předseda MK David Rýc. První z nich se uskutečnil 25. až 30. srpna v Poděbradech a mezi hosty nechyběl ani tehdejší předseda ODS Václav Klaus.

IX. kongres – prosinec 1998, Brno

Devátý kongres Mladých konzervativců byl uspořádán jako dvoudenní a po dlouhé době také mimo Prahu. Jeho konání v konferenčních prostorách brněnského hotelu Slovan bylo svázáno s konáním jedné z částí velkého cyklu konferencí „Evropa pro naši generaci II“.

Odrážem stoupající důležitosti MK se ukázala i přítomnost místopředsedy ODS a PS PČR Ivana Langera na slavnostním zahájení kongresu. Na kongresu nechyběl ani zástupce Unie svobody – poslanec Pavel Svoboda.

Účastníci kongresu ve funkci potvrdili předsedu Davida Rýce, který neměl při volbě protikandidáta a získal 62 ze 75 hlasů. Více kandidátů se již ucházelo o funkci prvního místopředsedy, která byla poprvé vzhledem ke změně stanov obsazována přímou volbou na kongresu. Zvolen byl Petr Sokol (47 hlasů z 69), neuspěl naopak Petr Kolman (11) a Marian Kechlibar (8).

Do zmenšené, čtyřčlenné rady byli znovuzvoleni David Částek, Michal Špaňár a Zdeněk Žák. Poprvé se členem tohoto orgánu stal Jakub Lichnovský.

Kongres také upravil stanovy a přijal nové programové prohlášení. Změna stanov se vedle již zmíněné přímé volby prvního místopředsedy týkala také reformy rady MK. Ta se měla napříště skládat z předsedy MK, prvního místopředsedy MK, čtyř členů volených kongresem a dále všech předsedů regionálních a odborných klubů. Volení členové rady i nadále potvrzovali rozhodnutí předsedy o jmenování a odvolání členů výkonného výboru.

Obsazení vedení MK bylo dokončeno, když po kongresu předseda MK David Rýc jmenoval členy výkonného výboru MK: Antonína Kazdu, Jaromíra Levíčka, Ladislava Mrklase, Vladislava Jetenského a Mariana Niče. Členem VV MK byl vedle předsedy a jmenovaných členů také první místopředseda Petr Sokol.

Během tohoto roku zanikl regionální klub v Ostravě, když jeho členové sami požádali výkonný výbor o jeho rozpuštění. Ztrátu částečně zacelilo zformování regionálního klubu v Moravské Třebové, kde se vůdčí osobností stal Zdeněk Havelka. Klub existující v nejmenším městě, kde kdy klub MK fungoval, přežil déle než rok a posléze zanikl, když počet jeho členů klesl pod předepsanou hranici.

Nejvýraznější událostí roku se bezesporu stalo otevření nového sídla organizace ve Zborovské ulici na pražském Smíchově, kam se MK přestěhovali z kanceláře na Janáčkově

nábřeží v klubu Modrý pták, kde sídlili od léta 1998. Dovršení projektu připraveného Davidem Rýcem znamenalo, že MK poprvé v historii získali dostatečné administrativní zázemí s vlastním přednáškovým sálem, knihovnou, barem a celou řadou kanceláří. Slavnostně bylo sídlo MK ve Zborovské otevřeno 28. října 1999 za účasti předsedy ODS Václava Klause.

Nelze opomenout, že v listopadu 1998 byl Antonín Kazda zvolen jako vůbec první Východoevropan do čela evropské mládežnické politické organizace, když se stal na výročním zasedání v Praze předsedou Evropských mladých konzervativců (EYC).

X. kongres – prosinec 1999, Praha

Rovněž desátý kongres Mladých konzervativců, uspořádaný v zasedací místnosti radnice městské části Praha 5 na Štefánikově třídě, potvrdil v čele organizace Davida Rýce. Jediný kandidát na předsednickou funkci obdržel v tajné volbě 43 hlasů z 68. Znovuzvolen byl i první místopředseda Petr Sokol, pro kterého se vyslovilo 60 z 64 hlasujících. Díky zde provedené změně stanov byli kongresem přímo voleni také dva další místopředsedové MK. Ve volbě uspěl předseda plzeňského klubu Jiří Pospíšil a dosavadní člen výkonného výboru Ladislav Mrklas, kteří porazili tajemníka MK Víta Šoupala. Jako volené členy rady kongres vybral Janu Malíkovou, Jana Ryjáčka, Davida Částka a Michala Špaňára.

Výraznou změnu stanov znamenalo schválení článku o programové konferenci MK, která se měla stát jakýmsi „malým kongresem“ zaměřeným pouze na přijímání programových dokumentů MK. První programová konference se uskutečnila během Letního kempu v červenci 2000 v Hluboké nad Vltavou a připravila nové programové prohlášení. To bylo v definitivním znění schváleno na kongresu v prosinci 2000. Během ledna 2000 znovuzvolený předseda D. Rýc jmenoval nevolené členy výkonného výboru. Těmi se stali Linda Bartoníčková, Filip Gaspar, Vladislav Jetenský, Jaromír Levíček, Marta Nachtmanová, Gustav Šimáček a Vít Šoupal.

V roce 2000 přibýly další tři regionální kluby. MK se po ustavujícím sněmu v červenci vrátili do Olomouce. Předsedou nového klubu byl zvolen dnešní primátor města a tehdejší asistent poslance Ivana Langera Martin Novotný. Na sklonku roku pak ještě licenci získaly kluby v Hradci Králové (předseda Zdeněk Cvejn) a v Chomutově (předseda Michal Šabatka).

V průběhu roku obě komory Parlamentu schválily zákon, jenž zavedl 17. listopad jako státní svátek ČR. S touto iniciativu přišli 17. října 1999 právě Mladí konzervativci, kteří tehdy k přijetí tohoto návrhu vyzvali nesocialistické zákonodárce. Zasloužili se tím o uzákonění nového státního svátku.

MK dosáhli v tomto roce i úspěchů na mezinárodním poli, když byl Petr Sokol zvolen místopředsedou dvou mezinárodních organizací (EDS i EYC).

XI. kongres – prosinec 2000, Praha

Jedenáctý kongres MK se uskutečnil v zasedací síni radnice v Praze 5. Poněkoličatě neměl úřadující předseda David Rýc protikandidáta a byl hladce ve funkci potvrzen. Novým prvním místopředsedou byl rovněž bez protikandidáta zvolen Vít Šoupal (v září 2001 rezignoval), novými místopředsedy pak Jan Ryjáček z Plzně a Martin Novotný z Olomouce.

Do výkonného výboru byli předsedou jmenováni Daniel Kotula, Jan Holpuch, Michal Kubát, Linda Bartoníčková (nahrazena v červnu 2000 Adélou Kadlecovou), Zuzana Králová (odvolána v listopadu 2001), Michaela Trávníčková, Lukáš Kalenský a později ještě Tomáš Jirsa (v listopadu 2001).

Poprvé v historii se v roce 2001 podařilo dosáhnout, že MK měli svého zástupce ve vedení všech tří evropských organizací, jejichž byli členy. Vedle znovuzvolení P. Sokola v EDS byl totiž místopředsedou DEMYC zvolen na říjnovém kongresu v Praze David Rýc. Letní kemp MK byl tentokrát uspořádán ve východočeské Litomyšli a účastnilo se ho i několik desítek mladých konzervativců ze Spojených států.

XII. kongres – prosinec 2001, Praha

Rok 2001 byl ve znamení dvou významných událostí: MK oslavili desetiletí existence a s funkcí předsedy se dobrovolně rozloučil David Rýc.

K desetiletému výročí vydalo sdružení publikaci „*10 let Mladých konzervativců*“, jejímiž editory byli politolog Michal Kubát a novinář Bohumil Pečinka. Součástí oslav se stalo také společenské setkání v pražském Obecním domě pod názvem „*Setkání všech generací Mladých konzervativců aneb VEČER V KRAVATÁCH*“, kde 14. prosince 2001 mimo jiné vystoupila kapela dnešního tajemníka prezidenta republiky Ladislava Jakla Folimanka Blues.

O den později se opět v zasedací místnosti městské části Praha 5 konal XII. kongres MK, kde se předseda organizace David Rýc rozhodl po pěti letech v čele MK již funkci neobhajovat. Jediným kandidátem na předsedu byl původně tehdejší šéf olomouckého klubu a asistent poslance Ivana Langeru Martin Novotný. Kongres se nesl ve znamení dlouhých debat, jak by měli MK vypadat dále. Martin Novotný během debaty svou předem ohlášenou kandidaturu stáhl. Do hry o předsednický post se díky tomu dostal místopředseda MK z Plzně Jan Ryjáček, který ale svou kandidaturu podmínil tím, že musí být jediným kandidátem na předsedu. V té chvíli byl ovšem z pléna navržen bývalý první místopředseda MK a v tomto okamžiku řadový člen organizace Petr Sokol, který sice během debaty první návrh na svou kandidaturu odmítl, ale napodruhé již výzvu několika členů, včetně prvního předsedy MK D. Částka, přijal. Ještě před volbou ale vyzval Martina Novotného ke kandidatuře na předsedu, aby členové MK měli ve volbě výběr a mohli rozhodnout, jak mají MK další rok fungovat. Martin Novotný skutečně do volby po této výzvě

vstoupil. Předsedou organizace byl následně v tajné volbě zvolen Petr Sokol. Na základě doporučení nového předsedy byl do funkce prvního místopředsedy téměř jednohlasně zvolen Martin Novotný (po několika týdnech ale na funkci rezignoval). Řadovými místopředsedy byli zvoleni Lukáš Paleček (RK MK Plzeň) a Jan Ryjáček z téhož klubu. Kongres ukončily dlouhé ovace pro odcházejícího předsedu Davida Rýce.

Ve výkonném výboru po kongresu zasedli například Marek Nemeth, Jan Kubizňák a Michal Šabatka. Pokladnicí MK se stala Marie Kolovratová, kterou po několika letech nahradila Petra Viktorová.

Rok 2002 znamenal další rozvoj MK i přiblížení organizace směrem k ODS. Vrcholem celého roku samozřejmě byla účast členů MK na předvolební kampani jak pro volby do Poslanecké sněmovny PČR, tak i do Senátu a zastupitelstev obcí. Velkým úspěchem se pro MK stalo zvolení dvou členů do Poslanecké sněmovny – Jiřího Pospíšila a Davida Šeicha. Rozvoj zaznamenalo i regionální působení MK, jelikož byly postupně (znovu)založeny kluby v Ostravě (v čele s Janem Dohnalem), Středních Čechách (v čele s Markem Nemethem), Ústí nad Labem a na Vysočině. Vedle regionálních klubů vznikl i nový odborný klub – politologický.

XIII. kongres – prosinec 2002, Praha-Smíchov

Dvoudenní XIII. kongres MK se uskutečnil již tradičně v Praze na konci roku 2002. Neobvykle se každý z jednacích dnů konal na jiném místě: páteční prolog v jednacím sále městské části Praha 5 na Štefánikově třídě a sobotní hlavní jednání premiérově v sále Národního domu na Smíchově.

Jednání kongresu přineslo změnu ve stanovách rozšířením počtu volených místopředsedů na čtyři, což bylo zdůvodněno především výrazným nárůstem členské základny a počtu regionálních klubů, a současně byl navýšen počet volených členů rady MK na šest.

Předsedou MK byl výraznou většinou zvolen dosavadní držitel této funkce Petr Sokol, když ve volbě získal téměř 80 % hlasů. Jeho protikandidát Daniel Kotula z pražských MK si na své konto připsal přibližně 20 % hlasů pocházejících zejména z klubů v Praze, Brně a Hradci Králové. Naopak znovuzvoleného předsedu ve volbě podpořili zejména členové ze Středních Čech, Plzně, Chomutova a neformálního uskupení „Chaloupka“, kam patřili zejména nezařazení členové z Prahy.

Na funkci I. místopředsedy kandidoval Michal Šabatka (RK MK Chomutov), který ve volbě uspěl. Řadovými místopředsedy se stali Marek Nemeth (RK MK Střední Čechy), Vladimír Hirt (RK MK Plzeň), Zdeněk Mokřý (RK MK Brno) a Lukáš Paleček (RK MK Plzeň). Kongres přinesl také výrazný posun v politické orientaci MK, když bylo přijato usnesení, které *„zavázalo vedení MK k dalšímu jednání o prohloubení a případném smluvním zajištění vztahů s pravicovými stranami, zejména ODS“*. Již od XII. kongresu znatelný příklon MK směrem k ODS tak dosáhl svého vyjádření ve snaze o vzájemné smluvní uznání MK a ODS.

Na mezinárodním poli znamenalo pro MK úspěch znovuzvolení Petra Sokola za místopředsedu EDS.

V souladu s dalším usnesením kongresu, které zavazovalo vedení MK svolat programovou konferenci zaměřenou na postoje MK k pokračující evropské integraci a členství ČR v EU, se tato uskutečnila v únoru 2003 v Plzni. Více než šedesát účastníků diskutovalo v jednotlivých sekcích o různých aspektech evropské integrace. Na závěr programové konference byly přijaty programové dokumenty, ve kterých se MK jasně přihlásili k podpoře evropské integrace, ovšem s odmítnutím federalistických tendencí.

Již zmíněná část usnesení XIII. kongresu vyzývající k prohloubení vztahu k ODS byla naplněna v prvé řadě společným prohlášením předsedy ODS Mirka Topolánka a předsedy MK Petra Sokola, ve kterém oba představitelé za své organizace vyjádřili otevřenou ochotu vzájemně spolupracovat a všemožně se podporovat. Vyvrcholením snah vedení MK se v tomto ohledu stalo usnesení XIV. kongresu ODS, ve kterém byla Výkonná rada ODS zavázána k prohloubení spolupráce s Mladými konzervativci.

Ani v celoevropském měřítku nezůstali MK pozadu, jelikož v březnu 2003 byla v Praze uspořádána Zimní univerzita EDS, která je druhou nejvýznamnější událostí EDS v roce a poprvé se uskutečnila mimo Brusel nebo Štrasburk. V létě 2003, naopak na Letní univerzitě EDS, byl Petr Sokol zvolen čestným předsedou EDS. Na podzim pak nahradil Davida Rýce ve funkci místopředsedy DEMYC Tomáš Jirsa. MK tak opět získali zastoupení ve všech významných evropských mládežnických organizacích. Posledním výrazným posunem v rozvoji MK byl opět velký nárůst počtu jak regionálních, tak i odborných klubů, které byly nově ustaveny v Chebu (v čele s dnešním místostarostou města Tomášem Lindou), Zlíně (v čele s Martinem Vackem), Praze 13, Praze 3, Prostějově (v čele s Františkem Prášilem a dnešní radní města Miladou Sokolovou (tehdy Grézlovou) a Táboře. Novým odborným klubem se stal právnícký klub.

XIV. kongres – 2003, Praha-Smíchov

V pořadí čtrnáctý kongres MK se uskutečnil na konci listopadu 2003 v Praze v Národním domě na Smíchově. Již před kongresem bylo zřejmé, že jeho průběh nebude jednoduchý především díky předem předloženým návrhům na změnu stanov, zejména snahou o zavedení třístupňové struktury vertikálního členění MK. Po několikahodinové diskusi nakonec nebyla nalezena vůle k zavedení třístupňové struktury a stejný osud potkal i návrh na zavedení delegátského systému účasti na kongresu. Zásadnější změnou tak zůstalo pouze rozšíření počtu volených místopředsedů na pět. Předsedou a prvním místopředsedou byli opět zvoleni Petr Sokol, respektive Michal Šabatka. Řadovými místopředsedy se stali Marek Nemeth (RK MK Střední Čechy), Vladimír Hirt (RK MK Plzeň), Věra Novotná (RK MK Olomouc), Robert Kotzian (RK MK Brno) a Tomáš Jirsa (RK MK Praha, navržen z pléna Davidem Rýcem jako kandidát „klubu Zdravého rozumu“). Naopak neuspěli dva

oficiální kandidáti pražského klubu Daniel Kotula a Lukáš Kovanda a další z pléna navržený pražský kandidát Jan Kubizňák.

Po kongresu byli do Výkonného výboru MK jmenováni Michal Steininger (RK MK Plzeň), dnešní pražská zastupitelka Gabriela Kloudová (RK MK Praha 3), David Bracháček (RK MK Cheb), Aleš Opatrný, Jiří Klindera (oba RK MK Střední Čechy) a Jan Kubizňák (RK MK Praha).

Dlouhodobé spory o fungování pražského klubu MK se vedení celostátní organizace po řadě excesů ze strany vedení pražského klubu rozhodlo vyřešit odebráním jeho licence. Část jeho bývalých členů následně založila občanské sdružení Mladá pravice.

XV. kongres – prosinec 2004, Praha-Smíchov

Kongres se uskutečnil 11. prosince 2004 v Národním domě na pražském Smíchově. Delegáti kongresu schválili převratnou změnu ve fungování celé organizace, protože byl pro budoucnost zaveden delegátský systém platný pro složení kongresu MK. Na příště měl být každý klub na kongresu zastoupen delegáty podle klíče, kdy na každých započatých pět členů připadá jeden delegát. Dvě stovky delegátů tohoto kongresu navíc přijaly i horní hranici počtu delegátů pro jeden klub (15 delegátů), ale menšina (zejména z řad středočeského MK), která s tím nesouhlasila, si pod pohrůzkou odchodu z jednání vyvzdorovala revokaci a zrušení tohoto maxima. Nově byl do Stanov MK také včleněn institut krajských rad, jejichž cílem byla koordinace aktivit MK v jednotlivých krajích.

V předsednické volbě neměl dosavadní předseda protikandidáta a byl zvolen 134 z 200 hlasů. Stejný scénář se opakoval i ve volbě prvního místopředsedy, kde podporu získal Marek Nemeth (135 hlasů z 202).

Pokud se týká voleb místopředsedů, byli zvoleni Michal Šabatka (RK MK Chomutov), Michal Steininger (RK MK Plzeň), Tomáš Blumenstein (RK MK Prostějov), Jana Kostuňová (RK MK Česká Lípa) a Martin Vacek (RK MK Zlín) jako řadoví místopředsedové. Poslední dva jmenovaní byli zvoleni až ve druhém kole, kde porazili kandidáta brněnských MK Jiřího Němce (později známého pod jménem Jiří Dalimil Němec). Do druhého kola volby postoupil také Tomáš Jirsa z RK MK Praha, ale ten svou kandidaturu pro druhé kolo stáhl. Naopak již v prvním kole neuspěl předseda MK v Hradci Králové Zdeněk Cvejn.

Jako jmenovaní členové se práce výkonného výboru po tomto kongresu účastnili také Antonín Dejmek (RK MK Plzeň), Jan Šašek (RK MK Rokycany), Zdeněk Cvejn, Jiří Němec (RK MK Brno), Gabriela Kloudová (RK MK Praha 3), Aleš Opatrný a Jiří Klindera (oba RK MK Střední Čechy).

Letní kemp MK proběhl v létě 2005 na Máchově jezeře. Vrcholem aktivit MK v tomto roce byl bezesporu koncert k výročí 17. listopadu, který tým MK pod vedením Michala Steiningeru uspořádal v centru Prahy.

XVI. kongres – prosinec 2005, Praha-Vinohrady

XVI. kongres Mladých konzervativců, který se konal 2. prosince 2005 v Národním domě na Vinohradech v Praze, měl politologicky řečeno velmi „soutěživý“ průběh. Ve volbě se střetly dvě dle dosavadních funkcí nejtěžší možné váhy. Úřadujícím předsedovi Petru Sokolovi se postavil dosavadní I. místopředseda Marek Nemeth. MK před kongresem zažili horkou volební kampaň, kdy jednotlivé kluby rozhodovaly o nominaci na nejvyšší funkci. Oba kandidáti brázdili republikou a získávali podporu delegátů. Rozdíl mezi oběma kandidáty byly zjednodušeně řečeno zejména v pohledu na to, jak úzce mají MK spolupracovat s ODS (P. Sokol byl zastánce většího propojení, M. Nemeth větší samostatnosti) a zda mají MK být spíše studentskou (M. Nemeth) nebo více mládežnickou organizací, v níž pracují i studenti (P. Sokol). Předvolební atmosféru také rozvířil spor o licenci klubu MK Praha 1, kterou nakonec smířčí výbor uznal za neplatnou.

Neméně „žhavý“ byl průběh samotného kongresu, protože už projednávání zprávy předsedy zabralo několik hodin. Lakmusovým papírkem pro rozložení sil na kongresu se stalo hlasování o přestávce na oběd, kdy se většina delegátů vyslovila pro volbu předsedy ještě před obědovou přednáškou, což příznivci M. Nemetha odmítali.

V samotné volbě byl zvolen předsedou MK Petr Sokol, když ho podpořilo 57 % delegátů oproti 43 % delegátů, kteří hlasovali pro Marka Nemetha. I. místopředsedou se nově stal Michal Steininger (RK MK Plzeň). Posty místopředsedů obsadili David Červenka (RK MK Praha 11), Martin Kašpar (RK MK Hradec Králové), Jiří Klindera (RK MK Střední Čechy, ale kandidující bez oficiální podpory svého klubu), Jana Kostuňová (RK MK Česká Lípa) a Michal Šabatka (RK MK Chomutov). Zvolen naopak nebyl oficiální kandidát RK MK Střední Čechy Aleš Opatrný.

XVII. kongres – prosinec 2006, Praha-Vinohrady

XVII. kongres Mladých konzervativců se uskutečnil 16. prosince 2006 v Praze na Vinohradech v sále tamního Národního domu. Týden před kongresem oslavili v pražském Mánesu Mladí konzervativci 15. výročí od svého založení. Slavnostního večera se zúčastnili například tehdejší premiér a předseda ODS Mirek Topolánek nebo dva členové tehdejší vlády vzešlí z řad bývalých členů MK Ivan Langer a Jiří Pospíšil.

Na kongresu padly návrhy na čtyři kandidáty na předsednickou funkci, ale protože se Jiří Klindera kandidatury vzdal, rozhodovalo se o předsedovi jen výběrem z trojice kandidátů. Těmi byli dosavadní předseda Petr Sokol, Richard Duřpekt z Brna a úřadující místopředseda MK Michal Šabatka.

Přestože se o post předsedy ucházela trojice kandidátů, bylo rozhodnuto již v prvním kole, protože dosavadní předseda Petr Sokol v něm získal podporu 114 delegátů a byl

potvrzen v čele sdružení. Richarda Duřpekta volilo 44 účastníků kongresu s hlasem rozhodujícím a Michala Šabatku 15 delegátů.

V souboji o funkci prvního místopředsedy neobhájil funkci Michal Steiniger (RK MK Plzeň), který prohrál v poměru 65 ku 81 s Richardem Duřpektem (RK MK Brno). M. Steiniger byl následně zvolen alespoň řadovým místopředsedou, stejně jako Zbyněk Klíč (RK MK Prostějov), Jakub Vozdek (RK MK Střední Čechy), Michal Šabatka (RK MK Chomutov) a Tomáš Kroupa (RK MK Ostrava). Dostatečnou podporu nezískal Martin Vrátník z RK MK Cheb.

Během roku 2006 vznikly regionální kluby v Jablonci nad Nisou, Praze 1 a Mariánských Lázních, byly naopak zrušeny kluby v Sokolově a Praze 9.

XVIII. kongres – prosinec 2007, Praha-Dlabačov

V pořadí XVIII. kongres Mladých konzervativců se uskutečnil 10. listopadu 2007 v hotelu Pyramida v Praze. Po šesti letech v čele MK se na tomto kongresu rozhodl skončit v pozici předsedy Petr Sokol.

O pozici předsedy se na kongresu utkali dva kandidáti: dosavadní tajemník MK Jiří Klindera a člen brněnské organizace Richard Duřpekt. Předsedou MK byl v tajném hlasování zvolen Jiří Klindera. Kongres dále zvolil I. místopředsedou Jiřího Fremra z RK MK Plzeň a místopředsedy Zbyňka Klíče (RK MK Prostějov), Filipa Kloudu (RK MK Hradec Králové), Tomáše Kroupu (RK MK Ostrava) a Jana Mlčocha (RK MK Praha 11). Kongres ve svém usnesení poděkoval dlouholetému předsedovi Petru Sokolovi za jeho práci, kterou pro MK během svého působení v organizaci vykonal.

Nově zvolený předseda jmenoval několik členů Výkonného výboru, ke kterým patřili například Marek Hanč (RK MK Plzeň), Lucie Litomiská (RK MK Pelhřimov), Matěj Trávníček (RK MK Ostrava), Tomáš Kalivoda (RK MK Praha 3), Štěpán Filip, Michal Soukup, Pavel Štrob (RK MK Praha 1) a Michaela Kuncová (RK MK Praha 7).

Po kongresu MK opustila skupina členů, kteří založili nové občanské sdružení s názvem Mladá občanská platforma (MLOP).

Během roku 2007 byly založeny regionální kluby MK v Trutnově a Karviné, a naopak zrušen byl klub na Praze 13. Vznikly také dva nové odborné kluby – medicínský a technický.

XIX. kongres – listopad 2008, Praha

XIX. kongres Mladých konzervativců se uskutečnil dne 8. listopadu 2008 v Top hotelu Praha. O funkci předsedy se na něm utkali 3 kandidáti – předseda MK Jiří Klindera (RK MK

Praha 1), I. místopředseda Jiří Fremr (RK MK Plzeň) a Josef Myslín (RK MK Ostrava, kandidující ale bez nominace vlastního klubu). Již několik měsíců před kongresem se v MK rozhořel názorový střet mezi dosavadním předsedou MK a jeho prvním místopředsedou. Novým předsedou MK delegáti na kongresu zvolili již v prvním kole dosavadního I. místopředsedu Jiřího Fremra.

Novým I. místopředsedou byl zvolen Jan Lupoměský a funkce řadových místopředsedů získali Tomáš Kalivoda (RK MK Praha 3), Zbyněk Klíč (RK MK Prostějov), Tomáš Kroupa (RK MK Ostrava), Lucie Litomiská (RK MK Pelhřimov) a Pavel Štrob (RK MK Praha 1). Podstatnou změnou Stanov MK bylo především prodloužení funkčního období všech funkcionářů MK na dvě léta. Po tomto kongresu byla zahájena celá řada změn, mj. došlo k rebrandingu, vytvoření nových internetových stránek, zakládání nových klubů apod.

Do Výkonného výboru nový předseda se souhlasem Rady jmenoval například Jakuba Čermáka, Jaroslava Kepku (oba RK MK Plzeň), Jiřího Hrdinu a Matěje Trávníčka (RK MK Ostrava).

V dubnu 2009 proběhla v Hradci Králové ideová konference, kdy zejména v souvislosti se vznikem nových pravicových politických stran byla proklamována spolupráce s ODS a snaha tuto spolupráci posílit, čemuž napovídaly i výstupy vytvořené jednotlivými pracovními skupinami.

XX. kongres – 2010, Praha-Nové Město

Zatím poslední kongres MK, který byl v pořadí již jubilejní XX., se uskutečnil v pražském hotelu Ambassador 27. března 2010. Předseda organizace Jiří Fremr funkci obhájil, aniž by se mu ve volbě postavil protikandidát. Stejná situace se opakovala i při volbě jeho prvního zástupce, kterým delegáti zvolili Zbyňka Klíče z prostějovského regionálního klubu (z funkce odstoupil na podzim 2011). V historii MK nevídanou jednotu organizace potvrdila i následující volba místopředsedů, kde byli zvoleni všichni navržené kandidáti – Tomáš Kroupa (RK MK Ostrava), Filip Klouda (RK MK Hradec Králové), Martin Dytrych (RK MK Praha 10), Jiří Janků (RK MK Pardubice) a Roman Štěpánek (RK MK Žďár nad Sázavou) – již v prvním kole.

Členy výkonného výboru byli později jmenováni Monika Holema (RK MK Praha 3), Jakub Čermák (RK MK Plzeň), Jan Pekař (RK MK Slezsko), Jan Tecl (RK MK Havlíčkův Brod), Matěj Trávníček (RK MK Ostrava, později Karviná), Marcela Kropáčová (RK MK Přerov) a Vladimír Maryška (RK MK Ostrava).

Ve vládě po sněmovních volbách v roce 2010 zasedli opět dva muži, kteří byli v minulosti členy MK – ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil a ministr životního prostředí Pavel Drobil.

Na konci roku byli MK iniciátory vzniku nové evropské organizace – Mladí konzervativci Evropské unie (YCEU) a prozatímním předsedou této organizace byl zvolen Petr Sokol. Zároveň se MK aktivně účastnili obnovení činnosti Evropských mladých konzervativců

(EYC), jejichž místopředsedou byl zvolen Jan Pekař. V současnosti MK aktivně pracují na sloučení obou organizací.

V létě 2011 byl místopředsedou Evropských demokratických studentů (EDS) zvolen člen MK Martin Halada.

Smlouva s ODS a 20 let MK

Rok 2011 byl pro MK zejména ve znamení smlouvy s ODS, která má za cíl potvrdit postavení MK jako jediné oficiální mládežnické organizace ODS. K uzavření smlouvy občanské demokracie zavázalo usnesení jejich kongresu v červnu 2010. Usnesení se podařilo naplnit v říjnu 2011, kdy text smlouvy schválilo nejprve Grémium ODS a následně i Výkonná rada. Vznik smlouvy se odrazil i v usnesení letošního 22. kongresu ODS, které uzavření smlouvy mezi MK a ODS uvítalo. Smlouva bude slavnostně podepsána Petrem Nečasem a Jiřím Frelmem 30. listopadu 2011 během slavnostního setkání k dvacátému výročí založení MK. Dne 8. prosince 2011 to bude přesně dvacet let, kdy vznikli Mladí konzervativci.

Programové prohlášení Mladých konzervativců

Motto

*„Společnost je vsutku kontraktem...
Je partnerstvím ve veškerém bádání,
partnerstvím ve veškerém umění,
partnerstvím v každé ctnosti i v každé dokonalosti...
stává se partnerstvím nejen mezi živými,
ale mezi živými, mrtvými i dosud nenarozenými.“*

Edmund Burke, Úvahy o revoluci ve Francii (1790)

Kdo jsme

Jsme nevládním občanským sdružením lidí konzervativního a liberálního smýšlení ve věku 15–35 let. Chceme se plnohodnotně zapojit do formování vlastního života i života společnosti. Setkávání s lidmi podobných názorů a podobného věku v rámci Mladých konzervativců (dále jen „MK“) považujeme za ideální prostředek realizace tohoto cíle. Formou vzdělávacích a jiných aktivit chceme mladým lidem zprostředkovat možnost rozšířit si znalosti a obzor tak, aby se mohli spolupodílet na zdravém vývoji České republiky. Jsme otevřeni lidem s uceleným pohledem na svět, i těm, kteří si své nazírání na věci kolem chtějí teprve vyjasnit. Učíme se diskutovat, abychom dokázali obhájit svá stanoviska a získali argumenty pro prosazení svého názoru.

Ideové zakotvení politického programu MK

MK se hlásí ke čtyřem základním pilířům euroatlantické duchovní a filosofické tradice: antické filosofii, římskému právnímu učení, křesťansko-židovské tradici a klasickému evropskému liberalismu. Hodnoty, které vycházejí z těchto zdrojů, pro nás představují fundament, který stojí za to chránit a zároveň znovu promýšlet. Konzervatismus a liberalismus jsou legitimními dědici euroatlantické duchovní tradice. Skutečnost, že konzervatismus často klade důraz na odlišné hodnoty než liberalismus, je těžko vyvratitelná. Jsme však přesvědčeni, že mezi oběma názory, které v čisté podobě reprezentují dva póly euroatlantické duchovní tradice, existuje řada sdílených hodnot. Svobodu chápeme jako základní hodnotu, která musí být vždy spojena s řádem a odpovědností, bez nichž by přerostla v nepřijatelnou anarchii a stala by se sama sobě největším nebezpečím. Skutečnou svobodu a její důslednou ochranu mohou zaručit pouze legitimně a evolučně vzniklé instituce, především právní stát.

Základem právního státu je úcta všech občanů k zákonu. Jsme přesvědčeni, že pouze společnost, ve které jednotliví občané dodržují zákony, může vytvářet takové veřejné instituce, které se budou principy právního státu řídit. Nedodržení zákonů musí mít za následek adekvátní trest. Budeme se proto snažit napomáhat vytváření jasných podmínek pro uplatňování vynutitelnosti práva. Máme za to, že rovnost je možná pouze v případech rovnosti před zákonem, kterou by stát jako jedinou měl vynucovat. Při vědomí rozdílů v nadání, temperamentu a schopnostech lidí by vynucování jakékoli jiné rovnosti bylo hrozbou pro svobodu. Národ, nikoli v etnickém, ale v důsledně politickém chápání a spolu s ním český stát považujeme za přirozený prostor k životu, který nesmí být ohrožován kolektivistickými a socializujícími experimenty, které přicházejí zevnitř i zvenčí.

Za důležitou hodnotu považujeme národní soudržnost, která brání narušování přirozených komunit vlivy postmoderní společnosti (nekontrolované prosazování partikulárních zájmů zájmovými sdruženími, snahy o prosazování pozitivní diskriminace, generační konflikt, rostoucí sociální a ekonomické rozdíly mezi některými regiony, rozdíl mezi městem a venkovem, rozdíl mezi životním uplatněním mužů a žen, apod.). Jako konzervativně založení lidé nacházíme nekonečnou inspiraci, poučení i varování v našich národních dějinách. Jsme si vědomi hlubokého zakořenění českého národa v euroatlantické civilizaci a více než tisícileté historie české státnosti, která je spojena s příchodem křesťanství na naše území. I proto se stalo mravní dědictví křesťanských ideálů nedílnou součástí soustavy hodnot, která je v naší zemi všeobecně přijímána.

Do našich dějin patří tradice českých knížat a králů, tradice mezinárodně oceňovaných světců, tradice vzdělanosti reprezentovaná jednou z prvních evropských univerzit, dlouhá období národní a náboženské tolerance nebo národní, hospodářský a kulturní vzestup českého národa v minulém století. Patří sem i rozkvet demokratického Československa v meziválečném období. Důstojnou kapitolou české historie ve 20. století jsou také domácí i zahraniční odboj v obou světových válkách a konečně odpor proti komunismu. To vše jsou události a jevy, ke kterým se MK hrdě hlásí. Do české historie však patří také stinné stránky: náboženské a národnostní třenice, netolerance, války, mezilidská nevráživost, provincialismus a pasivita. Vynechat nelze ani dlouhou tradici levicového myšlení a politiky, včetně politiky komunistické. To nepochybně nejsou stránky, ke kterým bychom se měli hlásit, nicméně platí, že bychom je měli reflektovat.

Společenské uspořádání a role práva

Společnost a její uspořádání

Za základní stavební jednotku společnosti považujeme jednotlivce – občana. Podle našeho názoru má jedinec dostatek předpokladů a schopností přijmout a nést odpovědnost za svůj život, svoji rodinu, obec i stát. Naším ideálem je silný, sebevědomý, svobodný

odpovědný, ekonomicky a sociálně soběstačný jedinec, který je hodnotou sám o sobě. Harmonický rozvoj jednotlivce má primárně zajistit prostředí rodiny.

Rodina je nejpřirozenějším prostředím pro hlubokou lidskou sounáležitost a solidaritu. Právě rodina může nejlépe vytvořit předpoklady pro účinné předávání etických, duchovních a sociálně-kulturních hodnot a vzorců civilizované společnosti, které jsou jejím prostřednictvím přenášeny z generace na generaci. Rodinu považujeme za důležitou i z hlediska ekonomického a sociálního.

Podporujeme samosprávu obcí a rozvoj místních společenství, v nichž se vytváří občanská vzájemnost a vztahy založené na respektu, toleranci a solidaritě. Zároveň ale odmítáme posilování obcí na úkor práv jednotlivců, neboť si uvědomujeme, že od obcí může hrozit stejné nebezpečí omezování svobody jako od státu. Podporujeme takové územně-správní řešení (obce, kraje, apod.), které přinese omezení byrokracie a nákladů, a které nevzdálí veřejnou správu občanům.

Stát považujeme za instituci nezbytnou, avšak primárně zaměřenou pouze na ty oblasti, kde jsou jeho funkce nenahraditelné. Oblastmi, kde si přeje silný a akceschopný stát, jsou vnitřní a vnější bezpečnost, ochrana práv, vynucování plnění smluv a zákonů – tedy negativní zásahy. Pozitivní zásahy státu do společnosti ve většině případů omezují svobodu a často vedou i k dalším negativním společenským důsledkům. Z oblastí, kde je stát nahraditelný jinou formou aktivit, ať už individuálních nebo skupinových, žádáme jeho urychlený odchod. Jako občanské sdružení si uvědomujeme prospěšnost nevládních institucí, jakými jsou občanská sdružení, spolky a charitativní organizace, které vštěpují jednotlivcům ctnosti, získávají si jejich loajalitu a pomáhají udržovat ve společnosti kontinuitu.

Politika

MK zásadně odmítají teze o tzv. konci ideologií. Politika byla, je a vždy bude střetem odlišných názorů, ideologií a programů. Pokud se podíváme na západ od našich hranic, vidíme, že i zde, přestože nebyl po dlouhou dobu přerušen demokratický vývoj, existují základní hodnoty, o které se vede permanentní spor. Obdobně je tomu i v ČR. V souladu s tímto názorem odmítáme nepolitickou, technokratickou politiku, která zpochybňuje ideu zastupitelské demokracie, založené na volné soutěži politických idejí a programů. Ty jsou primárně reprezentovány politickými stranami, které se svými programy ucházejí o přízeň voličů. Voliči pak dávají ve volbách kandidátům stran mandát tento program realizovat. Volební program chápeme jako závaznou smlouvu mezi volenými zástupci politické strany na straně jedné a voliči na straně druhé.

MK jsou přesvědčeni, že v přirozenosti člověka jsou aspekty dobré i špatné, přičemž ty špatné z ní nelze vytěsnit. Člověk podléhá pokušením a má tendenci konat špatně. Všechny utopické totalitní ideologie moderní doby (komunismus, nacismus, fašismus a anarchismus), které usilují o zdokonalení člověka politickými prostředky, jsou krutou iluzí, která v minulosti skončila nevídaným utrpením miliónů lidí a rozvratem tradičních

hodnot. Naše země byla v končícím století několikrát konfrontována s pokusy o uskutečnění „ráje na zemi“. Zkušenosti, které má naše země s vládou komunismu a nacismu, jsou dostatečným důkazem toho, že tyto doktríny jsou v teoretické i praktické rovině lidskou, etickou a právní zvráceností od samého počátku. Na místě jsou proto požadavky na jejich důsledné potírání a delegizaci. V souladu s tím podporujeme začlenění ustanovení o tzv. osvětimské resp. jáchymovské lži do českého právního řádu.

Desetiletí komunistické vlády v naší zemi zanechala stopy v řadě generací před námi, jež jsou dnes zastoupeny v politické i ekonomické sféře společnosti, a které se stejně jako my teprve nyní učí fungování standardní demokracie a vytváření podmínek pro její trvalou stabilitu. Jedinou možnost nápravy vidíme v návratu k základním hodnotám euroatlantické civilizace, k níž Země koruny české historicky vždy náležely. Při vědomí všech negativ vidíme také pozitivní stránky tohoto dědictví, které nám dávají naději, že se ČR vyvaruje některých chyb a přehmatů, jichž se dopustily západní země. V současnosti rovněž vnímáme nástup nových moderních ideologií (např. ekologismu, feminismu a multi-kulturalismu), které znamenají nová nebezpečí pro tradiční společnost.

Ústavní a politický systém

MK se vyslovují pro konkurenční model demokracie, jehož konstituování umožňuje etnická, náboženská, jazyková a kulturní homogenita české společnosti. Tento model je založen na volné soutěži politických stran ve volbách a názorovém soupeření vládních a opozičních sil v období mezi volbami. V rámci konkurenčního modelu demokracie MK upřednostňují parlamentní systém. Jsme pro existenci dvoukomorového parlamentu, který považujeme za instituci osvědčenou ve většině nejvyspělejších demokracií euroatlantického prostoru. Dvoukomorový parlament by měl být zárukou stability, kontinuity i kvality legislativního procesu. Poslanecká sněmovna, jíž je odpovědná vláda, by měla být volena většinovým volebním systémem tak, aby byl posílen konkurenční charakter stranicko-politické soutěže a následně stabilita a akceschopnost vlády. Jsme přesvědčeni, že hlavní odpovědnost za úspěch vlády by měl nést premiér, který by také měl disponovat dostatečně silným postavením a pravomocemi. Senát by podle našeho názoru měl být transformován na komoru, kde budou – prostřednictvím jejich zástupců – reprezentovány zájmy krajů. Této reprezentaci by více odpovídal volební systém poměrného zastoupení.

MK podporují vytvoření bipolárního systému politických stran s omezeným počtem relevantních politických subjektů. Naším cílem je jeden politický subjekt, strana či pevné a stále spojenectví více stran, který sjednotí všechny tradiční pravicové politické proudy: konzervativní, liberální i křesťanskodemokratický. Vzhledem k parlamentnímu charakteru politického systému naší země MK nepodporují přímou volbu prezidenta republiky, ani krajských hejtmanů, primátorů a starostů obcí a měst. MK dávají jednoznačnou přednost zastupitelské formě demokracie před demokracií přímou. S využitím institutu referenda souhlasíme pouze v případě, kdy se rozhoduje o omezení

suverenity naší země. MK podporují směřování České republiky k prohloubení atributů právního státu.

Veřejná správa

MK jsou pro důsledné oddělení státní správy a samosprávy. Jsme přesvědčeni, že naše země by měla být spravována na třístupňovém principu: obec – kraj – stát. Obce by měly být základním stupněm veřejné správy, v jehož pravomocích by mělo zůstat vše, co jsou obce schopné zajišťovat a financovat. Pravomoci krajů musí být vymezeny tak, aby zbytečně nepřebíraly pravomoci, které mohou vykonávat obce a neodčerpávaly finanční prostředky lépe využitelné na obecní úrovni. Nedílnou součástí samosprávy na všech úrovních by měla být samospráva finanční. Výnosy z daní by měly směřovat tomu, kdo nese náklady na odškodnění negativních dopadů zdaněné činnosti. Financování obcí i krajů musí být koncipováno tak, aby obsahovalo stimuly pro soustavnou ekonomickou aktivitu na území těchto územních celků. Odmítáme systém rozdělování financí pouze na základě počtu obyvatel, protože jde o systém, který nemá motivační charakter.

Naším cílem je zeštíhlení a maximální zefektivnění výkonu veřejné správy, které je mimo jiné podmíněno zaváděním moderních informačních technologií a soustavného vzdělávání zaměstnanců veřejné správy. Odmítáme princip definitivy ve státní správě a samosprávě, který není slučitelný s liberálněkonzervativním pojetím veřejné správy a je neúnosně finančně náročný a demotivující. Považujeme za nutné, aby pro výkon některých funkcí ve veřejné správě i nadále zůstaly zachovány podmínky lustračního zákona. MK jsou proti povinnému členství v profesních komorách. Považujeme za potřebné, aby byl snížen vliv profesních komor na ekonomický život v zemi i na možnost svobodného přístupu k povolání.

Vliv ekonomiky a vzdělávání na společnost

Hospodářská politika

MK považují volný trh za dlouhodobě neefektivnější prostředek alokace zdrojů a rozdělování bohatství v ekonomice. Volný trh je jedním ze zásadních předpokladů prosperity jednotlivce i celé společnosti. Proto jednoznačně podporujeme co nejširší liberalizaci ekonomického prostředí. Jsme přesvědčeni, že základním předpokladem pro fungování volného trhu je institut soukromého vlastnictví a jeho nedotknutelnost, která musí být důsledně právně vymahatelná. V této souvislosti považujeme za nutné připomenout, že volný trh má nejen ekonomický, ale také politický význam, neboť je jedním ze základních atributů svobody a nezávislosti jednotlivce resp. rodiny na státu. Stát je podle našeho názoru jedním z nejhorších vlastníků a hospodářů. Proto jsme pro snižování rozsahu státního majetku a veřejných služeb. Podporujeme vznik volného trhu zdravotních pojišťoven

i zdravotnických zařízení, jejich privatizaci a uvolnění trhu s léky. MK podporují liberalizaci a deregulaci sítových odvětví. Současný neuspokojivý stav trhu s byty je způsoben dlouhodobou regulací.

Podporujeme vytvoření funkčního trhu s byty formou zavedení plné deregulace nájemného. Požadujeme liberalizaci v oblasti mezinárodního obchodu. Odmítáme jakoukoli formu ochrannářských opatření. Stejně tak odmítáme jakoukoliv formu státní podpory a dotace, jež v konečném důsledku negativně dopadají na domácí spotřebitele. MK souhlasí s přijetím eura jen v případě, že výhody přijetí převáží nad jeho nevýhodami. MK požadují, aby daňový systém byl jednoduchý, administrativně nenáročný a daňová zátěž byla co nejnižší. Zároveň se domníváme, že těmto principům odpovídá například koncept rovné daně. Odmítáme dlouhodobé deficity veřejných rozpočtů a aktivní deficit státního rozpočtu a jeho krytí mimořádnými příjmy. Za nezbytnou součást vyspělé ekonomiky považujeme efektivně fungující kapitálový trh. MK se vyslovují pro takovou imigrační politiku, která nebude bránit příchodu zahraničních pracovníků do ČR, kteří přijmou náš hodnotový řád.

Sociální politika

Jsme přesvědčeni, že nejpřirozenější formou sociální pomoci je pomoc ze strany rodiny a přátel, případně nestátních, charitativních organizací, které jsou adresátům bližší než stát. Pomoc ze strany státu je nutná až v případě, kdy selžou všechny ostatní možnosti. Sociální politika by podle MK měla obecně fungovat jako pružná síť vracející občany zpět do normálního života, nikoli jako síťová „houpačka“, ze které se nelze vymanit. Nejlepší prostředek boje proti nadměrné nezaměstnanosti vidíme v odbourávání státních zásahů, které působí demotivačně na trhu práce. Vzhledem k demografickému vývoji cítíme neudržitelnost současného důchodového systému, který je třeba reformovat tak, aby na něm nebyl závislý. Jsme proti umělému ovlivňování demografického vývoje a jiným nástrojům sociálního inženýrství.

Vzdělání

MK považují vzdělání za jednu z nejdůležitějších investic v životě jednotlivce. Vzdělání pokládáme za kapitál sloužící k zajištění vyšší životní úrovně člověka, a proto odmítáme, aby bylo na všech úrovních získáváno bezplatně. Nesouhlasíme s pozicí státu jako monopolního a automatického poskytovatele vzdělání. V tomto směru vítáme vznik soukromých škol na všech úrovních. Domníváme se, že vzdělání by obecně mělo podporovat princip celoživotního vzdělávání jedince. MK jsou přesvědčeni, že systém terciárního vzdělávání by měl být diverzifikovaný, strukturovaný a zároveň otevřený a přístupný. Systém je strukturovaný, pokud skutečně rozlišuje mezi kvalitativními vlastnostmi absolventa bakalářského, magisterského a doktorského studijního programu, je diverzifikovaný, pokud poskytuje širokou škálu studijních programů, oborů různého zaměření, délky a forem, je otevřený, pokud umožňuje nadanému studentovi na vysokou školu skutečně

vstoupit bez ohledu na jeho věk a přístupný, pokud nepostrádá komplexní systém sociální podpory ve studiu. MK považují za nezbytné, aby na vysokých školách byla zavedena finanční participace studentů, tj. školné. Zároveň se domníváme, že tento systém musí být jednoduchý a administrativně nenáročný.

Zahraniční a bezpečnostní politika

Obecný pohled

Česká republika je plnohodnotným členem mezinárodního společenství suverénních a demokratických zemí. Vzhledem k naší geografické poloze a historické tradici považujeme Českou republiku za součást euroatlantické civilizace. S ohledem na to si uvědomujeme naši spoluodpovědnost za další vývoj mezinárodních vztahů a mezinárodní bezpečnosti. Mezinárodní konflikty, a to včetně konfliktů válečných, jsou i nadále každodenní realitou a je tedy naší povinností se maximální měrou zasazovat o ochranu zájmů a bezpečnosti občanů naší země. Mladí konzervativci usilují o to, aby se mezinárodní postavení České republiky dále posilovalo. Tohoto cíle je možné dosáhnout trvalým a trpělivým prosazováním českých národních zájmů v mezinárodních vztazích, jakož i dodržováním všech existujících závazků.

Zahraniční politika

Zahraniční politika České republiky musí odrážet primární národní zájem, kterým je udržení samostatnosti a suverenity České republiky a jejího demokratického zřízení. Nejlepšího naplnění tohoto zájmu dosáhneme prostřednictvím zahraniční politiky postavené na dvou základních pilířích, kterými jsou pevné transatlantické vazby a spolupráce v rámci evropských integračních struktur.

Česká republika a Evropská unie

Začlenění České republiky do Evropské unie považujeme za důležitý krok české zahraniční politiky. Souhlasíme s původní myšlenkou evropské integrace vedoucí k zajištění dlouhodobé stability a prosperity v Evropě, která se zakládala na čtyřech základních svobodách, volném pohybu osob, zboží, kapitálu a služeb. Domníváme se však, že tato původní myšlenka stále nebyla naplněna a proces integrace míří pod vlivem úzkých zájmových skupin k federalizaci EU.

MK podporují takovou formu integrace, která povede k úplnému naplnění čtyř základních svobod, za současného zachování národní svrchovanosti v oblastech vymezených státy. Proto nesouhlasíme s přenášením dalších kompetencí z národní na nadnárodní úroveň a současně v oblastech, kde nadnárodní kompetence neúměrně zasahují

do národních, jsme pro navrácení těchto pravomocí zpět na rozhodování na národní úrovni.

Problémy mají být řešeny nejdříve na úrovni nejbližší dané problematice. Fungování rozšířené EU na základě současných smluvních vztahů MK považují za dostačující a snahu o vznik ústavní smlouvy vnímáme jako zasahování do národních zájmů a historického vývoje jednotlivých států v EU. Nesouhlasíme s navyšováním pravomocí evropských institucí na úkor jednotlivých členských států, jsme pro zachování práva národního veta minimálně v současné podobě a zachování současného poměru sil rozhodování v Radě EU. Zahraniční politiku považujeme za doménu národních států, a proto jsme proti institucionalizaci postu ministra zahraničí EU. Domníváme se, že současné rozhodování v institucích EU trpí demokratickým deficitem. Odmítáme politickou integraci, znamenající v konečném důsledku vytvoření evropského superstátu.

Podporujeme politiku vedoucí k dokončení liberalizace ekonomického prostředí a úplnému uvolnění regulativních opatření jednotného vnitřního trhu EU. Stavíme se za zásadní změnu ve financování Společné zemědělské politiky EU, tj. ukončení nerovnoprávného a neefektivního udělování dotací. Myslíme si, že je nutné provést změnu v přerozdělování finančních prostředků v rámci regionální a kohezní politiky ve prospěch snižování rozpočtových výdajů. Jsme proti navyšování rozpočtu EU a proti zavádění jakýchkoliv daní, které by rozpočet EU naplňovaly.

Transatlantické vazby

MK vnímají Spojené státy americké jako světovou velmoc, která představuje garanci bezpečí a stability, svobody a demokracie. Vzhledem k sílící protiamerické náladě ve světě cítíme potřebu vyjádřit podporu boji proti světovému terorismu a rovněž snaze šířit demokracii v nedemokratických režimech. MK jsou přesvědčeni, že ekonomická a vojenská síla USA vytváří významnou platformu pro spolupráci s EU a považují USA za klíčového spojence České republiky v oblasti bezpečnosti.

Česká republika a NATO

Severoatlantickou alianci považujeme za základního garanta české, evropské i světové bezpečnosti. Odmítáme Společnou bezpečnostní a obrannou politiku EU v oblastech, kde by docházelo k duplikaci se strukturami NATO. Pokládáme za samozřejmé, že ČR převezme všechny závazky, které ze členství v NATO vyplývají. Podporujeme aktivní zapojení České republiky do akcí pod hlavičkou NATO, a to i vysílání českých ozbrojených sil do zahraničních misí NATO.

Mezinárodní terorismus a proliferační jaderných zbraní

V posledních letech se objevily nové bezpečnostní hrozby, na které musí demokratický svět reagovat. Mezi ty nejvýznamnější patří zejména mezinárodní terorismus a proliferační

zbraní hromadného ničení. MK podporují aktivní zapojení České republiky do celosvětového boje proti všem formám terorismu a její spolupráci s mezinárodním společenstvím ve snaze o zabránění šíření zbraní hromadného ničení. Podporujeme budování protiraketové obrany na ochranu západní civilizace před hrozbou útoku balistickými střelami, spolu s aktivním zapojením České republiky do její výstavby. Nedomníváme se, že by rozmístování protiraketové obrany narušilo světovou stabilitu.

XVIII. Kongres Mladých konzervativců
dne 10. listopadu 2007 v Praze

na základě doporučení Ideové konference Mladých konzervativců v Chrudimi
ze dne 29. dubna 2007

inspirující se dokumentem přijatým XI. Kongresem Mladých konzervativců
dne 16. prosince 2000 v Praze

Výběr
z konzervativního Songbooku
European Democrat Students 2000

Blue Revolution

Margaret Thatcher goes to Brussels when Chirac takes over France. (3×)

When the Blue Revolution comes.

Tory, Tory, Halleluja. (3×)

When the Blue Revolution comes.

We will hang Tony Blair from a sour apple tree. (3×)

When the Blue Revolution comes.

Tory, Tory, Halleluja. (3×)

When the Blue Revolution comes.

We will force Ingvar Carlsson go to movie every night. (3×)

When the Blue Revolution comes.

Tory, Tory, Halleluja. (3×)

When the Blue Revolution comes.

Und wit füllen unser Schwimmbad mit dem Blut der SPD. (3×)

When the Blue Revolution comes.

Tory, Tory, Halleluja. (3×)

When the Blue Revolution comes.

We will hang Bill Clinton from his balls in a tree. (3×)

When the Blue Revolution comes.

Tory, Tory, Halleluja. (3×)

When the Blue Revolution comes.

The Swedes will talk for hours, and they'll bore us all to death. (3×)

When their Minister arrives.

Sweden, Sweden, what a Hell of a way to die... etc.

Gaudeamus Igitur

1. |: Gaudeamus igitur,
Juvenes dum sumus; :|
Post jucundam juventutem,
Post molestam senectutem
|: Nos habebit humus! :|
2. |: Vita nostra brevis est,
Brevi finietur, :|
Venit mors velociter,
Rapit nos atrociter,
|: Nemini parcetur. :|
3. |: Ubi sunt qui ante
Nos in mundo fuere? :|
Vadite ad superos,
Transite ad inferos,
|: Hos si vis videre. :|
4. |: Vivat academia,
Vivant professores, :|
Vivat membrum quodlibet,
Vivant membra quaelibet,
|: Semper sint in flore! :|
5. |: Vivant omnes virgines
Faciles, formosae, :|
Vivant et mulieres,
Tenerae, amabiles,
|: Bonae, laboriosae! :|
6. |: Vivat et respublica
Et qui illam regit, :|
Vivat nostra civitas,
Maecenatum caritas,
|: Quae nos hic protegit! :|
7. |: Pereat tristitia, Pereant osores, :|
Pereat diabolus,
Quivis antiburschius,
|: Atque irrisores! :|
8. |: Quis confluxus hodie
Academicorum? :|
E longinquo convenerunt,
Protinusque successerunt
|: In commune forum; :|
9. |: Vivat nostra societas,
Vivant studiosi :|
Crescat una veritas,
Floreat fraternitas,
|: Patriae prosperitas. :|
10. |: Alma Mater floreat,
Quae nos educavit; :|
Caros et commilitones,
Dissitas in regiones
|: Sparsos, congregavit; :|

Marco Polo

1. Nasz „Marco Polo“ to dzielny ship,
Największe fale brał.
W Australii będąc widziałem go,
Gdy w porcie przy kei stał.

I urzekł mnie tak urodą swą,
Że zaciągnąłem się
I powiał wiatr, w dali zniknął ląd,
Mój dom i Australii brzeg.

Ref.: „Marco Polo“

W królewskich liniach był
„Marco Polo“
Tysiące przebył mil.

2. Na jednej z wysp za koralu sznur
Tubylec złoto dał
I poszli wszyscy w ten dziki kraj,
Bo złoto mieć każdy chciał.

I wielkie szczęście spotkało tych,
Co wyszli na ten brzeg,
Bo pełne złota ładownie są
I każdy bogaczem jest.

3. W powrotnej drodze tak szalał sztorm,
Że drzazgi poszły z rej,
A statek wciąż burtą wodę brał,
Do dna było coraz mniej.

Ładunek cały trza było nam
Do morza wrzucić tu,
Do lądu dojść i biedakiem być,
Ratować choć żywot swój.

Neo-Conservatism

We are the Neo-Conservative!
We are the Black Reaction!
The fight for all the positive
Is won when we take action.
For freedom we go marching on.
And we will win, for we are strong.
We march and sing our hard-core song –
And we won't move a fraction!

We are the Neo-Conservative!
For freedom we are aiming.
To us the state is negative –
This truth we will be claiming.
We fight for what is just and fair
And our friends are everywhere
We do believe in laissez-faire
That we will be proclaiming.

We are the Neo-Conservative!
The tyrants' laws we're breaking.
If they won't learn, then we will give
Them knowledge, till they're shaking.
They won't accept that we are free.
They won't accept true anarchy.
But we will fight for liberty
And all that they are taking.

We are the Neo-Conservative!
We do believe in thinking
That if the leftish pigs will live
To Marx they should be winking!
Marxism's dead! And it is fair
That Tory-friends from everywhere
Shall rise and stand upon their chair
And help us with the drinking!

Clementine

1. In a cavern, in a canyon,
Excavating for a mine,
Dwelt a miner, forty-niner,
And his daughter Clementine.

- Ref.: Oh my darling, oh my darling,
Oh my darling Clementine
You are lost and gone forever,
Dreadful sorry, Clementine.

2. Light she was, and like a fairy,
And her shoes were number nine,
Herring boxes without topses,
Sandals were for Clementine.

3. Walking lightly as a fairy,
Though her shoes were number nine,
Sometimes tripping, lightly skipping,
Lovely girl, my Clementine.

4. Drove she ducklings to the water
Ev'ry morning just at nine,
Hit her foot against a splinter,
Fell into the foaming brine.

5. Ruby lips above the water,
Blowing bubbles soft and fine,
But alas, I was no swimmer,
Neither was my Clementine.

6. In a churchyard near the canyon,
Where the myrtle doth entwine,
There grow rosies and some posies,
Fertilized by Clementine.

20 let MK

Vzpomínky, postřehy a přání k narozeninám

Matěj Trávníček a Petr Sokol (eds.)

Vydavatel: Mladí konzervativci, o. s., Zborovská 42, 150 00 Praha 5; www.konzervativci.cz

Výroba: Nakladatelství Jalna, Mickiewiczova 17, 160 00 Praha 6; www.jalna.cz

Technická redakce: Jiří Sládeček

Grafická úprava a sazba: Martin Sládeček

Tisk: MH Tisk s. r. o.

Vydání první

Praha, 2011

Mladí konzervativci

www.konzervativci.cz